

NOVA ГАЗЕТА

№18 (277) Травня 8, 2014, Нью-Йорк

(277), May 8, 2014, New York

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

**ПУТІНСЬКІ «ТУРИСТИ» -
ВІД СЛОВ'ЯНСЬКА ДО ОДЕСИ** **СТОП. 6-7**

ПОЛІТИЧНИЙ БОМОНД

**ЖАРТОМА І ВСЕРЬЮЗ: CORRESPONDENTS'
DINNER У БІЛОМУ ДОМІ** **СТОП. 9**

ПРАВДА І МІФИ

**ДРУГА СВІТОВА ВІЙНА:
УКРАЇНСЬКИЙ РАХУНОК** **СТОП. 4-5**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**КИЛИМИ ПУСТЕЛІ СОНОРА:
КОЛИ ЦВІТЕ САГУАРО** **СТОП. 20-21**

ЛІВНИ КРАС

СТОП. 12-13

**З ДНЕМ
МАТЕРІ!**

СТОП. 18-19

THE UKRAINIAN INSTITUTE AND KINOFEST NYC PRESENT

ENTHUSIASM

**SOCIAL MOVEMENT IN FILM:
1920'S UKRAINE AND
THE EUROMAIDAN**

MAY 9-11, 2014

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street
New York, NY 10075
212-288-8660

Curated by
Dr. Vitaly Chernetsky
University of Kansas

Featuring
Volodymyr Tykhyy
Producer Babylon'13
film collective

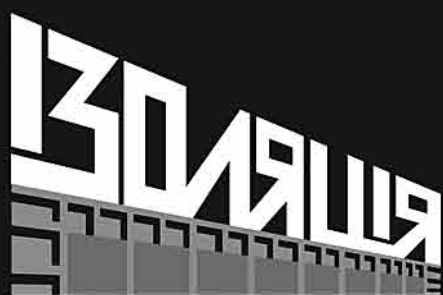
Live in person
Sunday, May 11
DJ Spooky, That
Subliminal Kid

kinofestNYC.org

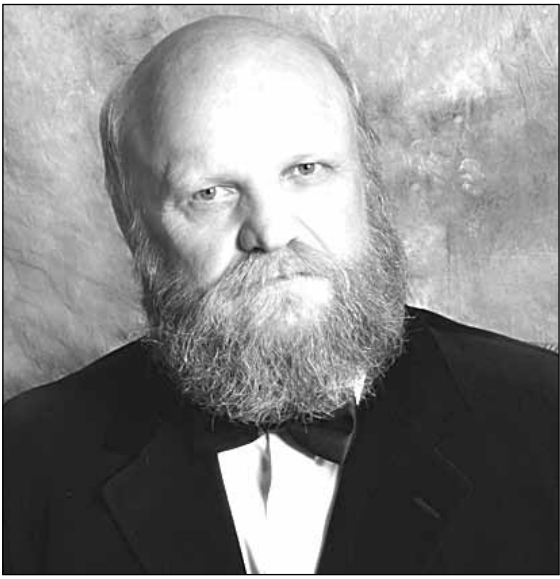

Vertov-Collection
The Austrian Film Museum, Vienna

Sponsored by

IZOLYATSIA
PLATFORM FOR CULTURAL INITIATIVES

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

З України щодня приходять сумні звістки, одна гірша за іншу. Одержимий ідеєю захоплення України й побудови нової імперії Путін продовжує збудовувати маргіналів Сходу й Півдня України, посилюючи в ці регіони нових і нових професійних провокаторів-диверсантів, зброю й гроші. Він втратив почуття реальності й ладний кинути у вир братовбивчої війни тисячі легковірних, аби досягти своєї мети – розширювати Україну, перетворивши її на ще одну губернію новітньої Російської імперії.

Однак сподівання Путлера, що його беззастережно підтримують на Сході й Півдні України, провалилися. Люди потроху приходять до тями й починають розуміти, хто й з якою метою ними маніпулює. На жаль, ті хлопці, які живцем згоріли в Одеському будинку профспілок, цього не розуміли. Як не розуміють цього й ті нещасні маргінали в Слов'янську, яких послає на смерть професійний убивця, полковник Головного розвідувального управління (ГРУ) Генштабу російських збройних сил Ігор Гіркін (він же Стрелков, він же Стрелок), якого Путін послав збудовувати місцеве населення й запалювати в Україні пожежу громадянської війни.

Він, Путін, інакше діяти не вміє. Адже з юначих літ пройшов вишкіл у одній з найстрашніших спецслужб світу – КГБ. Підлість, підступність, брехня, цинізм, нехтування найелементарнішими моральними принципами – такі дороговкази стояли на життєвому шляху Володі Путіна. І він крокував по життю, озирюючись на них. Що з того вийшло – бачимо сьогодні на прикладі України. Путінські «туристи» обивають, викрадають людей, закатовують їх у своїх підвалах, грабують населення і при цьому на міжнародній арені пропагандистські й дипломатичні пси Путіна не соромляться зухвало брехати, звинувачуючи у всіх цих злодіяннях українську сторону.

Часто замислююся: як такі люди можуть виховувати дітей? Або як вони ввечері лягають спати, адже нормальна людина після такої брехні на весь світ, якою займається, наприклад, путінський міністр закордонних справ Лавров, заснути не зможе? А цей міцно спить, смачно їсть, посміхається своїм рідним і близьким. Або Путін. У нього ж є дві дочки від першого шлюбу і двоє маленьких діточок від Аліни Кабаєвої. Як він дивиться їм у вічі? Адже людська кров не тільки на його руках, він увесь обризканий нею. І людина живе з цим.

Річ у тім, що ці путіни й лаврови тільки зовні схожі на людей. Всередині ж у них – легіон бісів. Саме тому він може цілий день віддавати накази бивати й катувати людей, а ввечері ніжно гладити голівки своїх дітей й цілувати свою дружину. Згадаймо Адольфа Гітлера. Вдень він віддавав накази знищувати в концтаборах мільйони ні в чому не винних людей, а ввечері ніжно щечетав з Євою Браун і малював сентиментальні акварелі.

Якщо в людини приспана совість, то нею керують демони. Саме вони змушують його посылати головорізів сіяти на чужій землі смерть, а потім, підо всімхачючись, зухвало брехати світові, що російських військовиків в Україні немає.

На превеликий жаль, усього цього не розуміють прості хлопці з Донбасу чи Одеси, які фактично, не усвідомлюючи цього, виконують волю демонів, що засіли в душах Путіна, Лаврова, Шойгу. Ці люди одержимі сатанинською ідеєю поневолення чужих народів, а легковірні, зденационалізовані, виховані в совкових відносинах хлопці, які не навчилися відрізняти чорне від білого, стають знаряддям втілення цієї ідеї в життя.

Маленький на зріст, Путін з дитинства хворіє манією величчя. А після того, як вічно п'яний Єльцин несподівано передав йому всю кремлівську владу, одержимий ідеєю побудови нової Російської імперії, володарем якої буде він, Володимир І. Україні випало стати на заваді здійснення цього марення ментально хворого недовбитого гебіста. І, вірність, вона цю історичну місію гідно виконає.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Путін продовжує ідеологічно обґрунтовувати заплановану ним війну проти України. Нещодавно це обґрунтування озвучив путінський прес-секретар Песков, фігура в усіх відношеннях карикатурна. Ось тільки деякі його «перли». «За останній час ми отримуємо тисячі телефонних дзвінків з південно-східних областей України. Люди телефонують у відчай, вони волають по допомогу, вони свідчать про жахливу ситуацію, котра там складається. Переважна більшість

кількох східних і південних областей України не є їхньою кінцевою метою. В кращому разі – проміжковою програмою-мінімум, якщо відразу не виїде більшого.

Справжня мета заколотників – повалення влади в Києві й знищення Української держави. Недарма вони з таким остервенінням топчуть її символи. Заколотники повстали не для захисту своєї національної ідентичності, котрій ніхто не загрожував. Вони повстали заради повернення імперії, в якій нікчемність і беззахисність маленької людини перед владою компенсується почуттям

РАШИСТСЬКА ВАНДЕЯ

буквально вимагає дієвої допомоги з боку Росії». «Ми, на жаль, не маємо можливості висловити співчуття офіційному Києву, як це прийнято в міжнародній практиці, тому що як такого офіційного Києва не існує... Тим не менше, президент Путін висловлює співчуття рідним убитим київським режимом, живцем згорілих в Одесі і бажає найшвидшого одужання тим, хто постраждав унаслідок каральної операції». «У Москві не розуміють, про які вибори в Україні можуть говорити на Заході після каральної операції й воєнних дій. Це абсурдно».

Отже, ніякого уряду в Україні немає й не буде, вибори «абсурдні», а значить і війна не війна. Назвемо її «гуманітарною акцією». «Тисячі телефонних дзвінків» взято прямо з Гоголя: «тридцять п'ять тисяч одних кур'єрів». Ясна річ, ми також у разі необхідності відразу телефонуємо прямо до Кремля, і телефонний номер Путіна у кожного з нас записаний у мобільнику. Співчуття висловлені не сім'ям «усіх загиблих», як того вимагає офіційний протокол, а тільки антимайданівцям. Євромайданівців же виведено з категорії «людей», це вороги, а вбиті вороги не гідні співчуття.

Таким чином, відпрацьовану товаришем Сталінінм схему (див. війна з Фінляндією, анексія Прибалтики, Бесарабії й східної Польщі) збираються знову пустити в хід. Україну окупуватимуть на прохання самих же українців. Гвалтівник із задоволенням займатиметься своєю справою, і пояснює незадоволеним глядачам, що «вона сама попросила».

Схід, а віднедавна й Південь України охоплені збройним рашистсько-фашистським заколотом. Терор проти опонентів, розгони арматурою їхніх мітингів та акцій протестів, захоплення заручників, переслідування ЗМІ, погроми – все це не залишає сумнівів у тому, які порядки встановлять ці люди, якщо їм вдасться закріпитися при владі. Це будуть фашистські порядки. Й не випадково на чолі руху часто опиняються активісти російських неонацистських організацій на кшталт РНЕ (Российского национального единства).

Заколотників називають сепаратистами, а кремлівська пропаганда вигадала для них назву «прихильники федералізації України». І перше, і друге – обман, містифікації. Заколотники борються не за автономію і навіть не за незалежну республіку. Навіть входження до складу Росії

приналежності до «старшого народу», який командує «молодшими братами». Саме це і є їхній «русский мир». Для них прихильники орієнтованої на Європу України – сепаратисти, що відпали від імперії. І не тільки відпали, а зрадили її й перебігли на бік геополітичного ворога. Рашистсько-фашистські заколотники (в народі – колоради) хочуть силоміць повернути «зрадників» до імперії або знищити їх.

Рашистські заколотники повстали за повернення не просто імперії, а тоталітарної радянської імперії. За повернення радості від всенародних першотравневих маршів, коли кожне підприємство йшло зі своїми передовиками виробництва, а ті, кого участь у всенародних маршах не радувала, не сміли про це навіть писнути. Радості від власного розчinenня в колективі й ще більшої радості від примусу до цього розчinenня тих, хто не бажає розчинятися добровільно. Рашистські заколотники повстали за повернення «радянського способу життя» з усіма його принадами – від ідеологічної цензури до розбору сімейних чвар на партійних зборах. Донецька Вандея – це повстання сова. Народу Росії вона несе таку ж загрозу, що й народу України – загрозу тоталітарної реставрації.

Совок, щоправда, не може бути реставрований без відомих модифікацій. Ніхто з колорадів-рашистів не думає скасовувати приватну власність на засоби виробництва. Багато їхніх лідерів – успішні бізнесмени, чудово адаптовані до сучасного кримінального капіталізму. В омріяному рашистами «русском мире» «національно орієнтований капітал» зіллється з «трудоцями» в екстазі всенародного першотравневого маршу, як свого часу злився з ними в «Німецькому трудовому фронті». Той також проводив першотравневі марші – в офіційно встановлений «Національний день праці».

У рашистській ідеології тема «прав трудящих» давно витіснена міркуваннями про здатність російського народу терпіти хамство й несправедливість з боку правлячої еліти як його головний конкурентний перевази в боротьбі зі своїм головним геополітичним суперником – «клятим Заходом». Причому Захід розглядається не просто як геополітичний суперник, а як носій шкідливих ідей індивідуалізму й прав людини, поширення яких загрожує позбавити «русский мир» його

З дитинства Володя Путін хворіє на манію величчя. Маленькому й нікчемному, йому мариться, що він володіє світом

головної конкурентної переваги.

Додайте сюди як останній штрих клерикальний традиціоналізм – і ви остаточно переконаєтесь у тому, що рашизм є нічим іншим, як різновидом класичного фашизму. Чесним лівим нічого робити в компанії рашистів. Ті з «червоних», котрі в цій компанії опинилися, вже вкотре стали підстількою ультраправих. В українській групі «Боротьба» не більше можливостей надати колорадському рухові соціальної спрямованості, ніж було шансів у братів Штрассерів перемогти Гітлера всередині нацистської партії.

Викликають співчуття відчайдушні спроби українського тимчасового уряду уникнути найстрашнішого: широкомасштабної громадянської війни в своїй країні з майже неминуною наступною російською інтервенцією. Викликають співчуття його спроби уникнути застосування сили по відношенню до частини своїх громадян, нехай вони й озброєні заколотниками. Світ ніколи не забуде, як нинішня київська влада намагалася будь-що уникнути великої крові. Але з рашистськими заколотниками вже не вдасться «розійтися краями». Тому що вони відчули, що на них зробив ставку путінський режим. І тепер упевнені, що за ними сила. Вони переконані, що тепер все, що вони хочуть, вони можуть узяти силоміць. Вони не домовлятимуться про компроміси. З ними все одно рано чи пізно доведеться воювати.

Як це не важко, але рано чи пізно доведеться усвідомити декілька дуже важких речей. Наприклад, що якщо озброєний натовп штурмує будівлю управління внутрішніх справ, влада має повне й абсолютно законне право застосувати проти цього натовпу зброю. І якщо в київського тимчасового уряду не вистачає для цього конституційних інструментів, тому що отримані від попереднього режиму офіційні силові структури переповнені зрадниками й боягузами, це означає, що цей уряд повинен скористатися інструментами революційними. Це означає, що він має створити нову армію та інші силові структури, побудовані хоча б відчасти на принципах народного ополчення й здатні розібратися з усіма цими самозваними «народними мерами» й «народними губернаторами». Рашистську Вандею має бути придушено.

Олександр Скобов
Фотоколаж з журналу
Newsweek

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Друга світова війна була величезним лихом і суворим випробуванням для всіх народів, які опинилися у її вирі. Доля ж України, яка стала об'єктом запеклої боротьби двох тоталітарних хижаків, була особливо тяжкою найперше тому, що вогненний вал фронту прокотився по ній двічі від краю і до краю. По-друге, тому, що її населення опинилося під новою жорстокою окупацією. По-третє, тому, що крім руйнівних воєнних дій двох велетенських збройних сил, на її території

армію на початок війни, а після нищівних поразок літа-осені 1941-го року, коли було втрачено всі танки, авіацію, артилерію, з якими Червона армія починала війну, – озброїти резерви, які спинили ворога перед Москвою. Україну на той час вже було окуповано. Але це не зменшує її ролі в подальшій боротьбі, бо основний її внесок у майбутню радянську перемогу, старанно замовчуваний Москвою, було зроблено ще до війни. Наведу тезу лідера більшовиків Леніна, сформульовану на XI з'їзді партії 1922 року: «Ні про яке справжнє будівництво соціалізму не може бути й мови, бо його не можна побудувати інакше, як через велику промисловість, якщо ми не відбудуємо, не по-

За роки війни в Україні було дощенту спалено тисячі сіл і міст

ДРУГА СВІТОВА: УКРАЇНСЬКИЙ РАХУНОК

діяли терористичні органи безпеки обох сторін і точилася запекла партизанська збройна боротьба політично ворожих угруповань як проти окупантів, так і між собою. Від усього цього страждало й зазнавало страшних втрат – людських і матеріальних – населення України.

Крім втрат державної та громадської власності, величезних збитків було завдано особистій власності мешканців міста і села. На кінець воєнних дій на її території вся Україна лежала в руїнах і згарищах. Причому основну масу руйнацій у промисловості було здійснено радянською владою при відступі.

Колосальними були людські втрати України. Оцінюють їх по-різному й здебільшого «кругло», тобто приблизно, бо точна статистика завжди належала до найбільших таємниць радянської влади. Найбільш загальноприйнятими числами вважаються такі: загальні людські втрати УРСР у Другій світовій війні – 10 мільйонів осіб, у тому числі втрати на її території мирного населення та військовополонених – 5 мільйонів осіб.

Але якими б не були числа, в Україні важко було знайти родину без загиблих. Особливо тяжко постраждали українські села, через які котилися в наступі червоне військо й забирало усіх чоловіків і парубків. Без будь-якої підготовки, іноді навіть без зброї, їх гнали в атаку на кулемети чи на міні поля тільки за те, що вони начебто «відсиджувалися» при німцях. У таких селах, а їх в Україні було безліч, живими залишалися самі жінки з дітьми та старші люди.

Жертви України не лишилися непоміченими у світі. «Вся ця титанічна боротьба, – писав, наприклад, американський тижневик «Сатердей івнінг пост» про радянсько-німецьку війну, – насамперед є українською війною. І однією з найбільших жертв цієї республіки, які навіть не можна виразити у звичайних поняттях, є її втрати в людях... Жодній іншій європейській країні не було заподіяно глибших ран в її містах, в її сільському господарстві, в її населенні».

Але внесок України в боротьбу з нацистською Німеччиною і в перемогу визначався не тільки жертвами. Він визначався й тим, яку роль відіграла Україна в забезпеченні Червоної армії зброєю та іншими засобами боротьби з ворогом, участю її людей у бойових діях.

Можна з певністю сказати, що лише Україна дала можливість Радянському Союзу озброїти свою

Відступаючи, Червона армія залишала в Україні після себе випалену землю, висаджуючи в повітря заводи, фабрики, електростанції...

ставимо на належну висоту Донбас». Ці слова відверто характеризували значення України для власне Росії, котра фактично не мала тоді важкої промисловості.

Важка промисловість Російської імперії була сконцентрована в Україні, багатій на метал і вугілля. До самої війни Донбас мав не лише потужну промисловість, а й забезпечував своїм вугіллям 70% енергетики червоної імперії. Не будемо казати про більшовицький соціалізм, за якого народові матеріально жилося гірше, ніж до революції, але нову велику промисловість вони таки побудували і то єдиною на базі української промисловості й енергетики. Спираючись на цю базу, на харківський, донецький та придніпровський промислові регіони, величезними зусиллями народу було створено другу промислову базу на сході СРСР – Урало-Кузнецьку, тисячі промислових підприємств у різних регіонах та масу нових заводів у самій Україні, які знову-таки працювали на Схід. І фінансувалася індустріалізація СРСР за рахунок українського селянства. Це невідгратий борг Росії.

Результат був той, що коли німці захопили західну частину території СРСР, включно з Україною, Схід зміг узяти на свої плечі колосальний тягар забезпечення армії озброєнням. Величезне значення мало й те, що збудована там інфраструктура створювалася на перспективу й тому виявилася спроможною прийняти на себе додаткове навантаження – розмістити понад півтори тисячі заводів, евакуйованих із загрозлених ворогом регіонів. З України було перебазовано на Схід 550

великих підприємств, їхні виробничі потужності становили половину потужностей усієї маси переміщених на Схід виробничих сил СРСР. Разом з устаткуванням на Схід прибуло з України 3,5 мільйона фахівців різних спеціальностей, необхідних для воєнної економіки. Зауважу, що на початок війни на Уралі не вироблялася броньована сталь, така необхідна для воєнного виробництва.

Усі перебазовані з України підприємства, як і більшість персоналу, були назавжди залишені у східних регіонах СРСР, головні в Росії, що колосально посилювало її промислову потугу. Для мільйонів людей з України евакуація обернулася примусовою депортацією, розривом з батьківщиною, рідним народом, зросійщенням. Слід пам'ятати, що без українського передвоєнного внеску СРСР був слабшим за царську Росію у Першій світовій війні.

Вирішальна роль української економіки в індустріалізації СРСР, утворенні військово-промислової бази його могутності була найголовнішим неочінуваним внеском українського народу в перемогу над нацистською Німеччиною та її союзниками. Разом з тим, український народ зробив вагомий внесок й у воєнні дії на фронті. Як зазначалося в заяві уряду УРСР наприкінці війни, щонайменше п'яту частину Червоної армії становили українці. За відвагу й подвиги у боях 1,7 млн. українців було нагороджено бойовими орденами і медалями, 1983 найхоробріших синів й доньок українського народу удостоєно звання Героя Радянського Союзу.

Чи здобули й принесли ці герої свободу українському народові, як

проголошувалося на київському Хрещатику, зруйнованому радянськими мінувальниками і ледь очищеному тільки для проїзду, під час несподівано організованої масової демонстрації 14 жовтня 1944 року з приводу повного визволення території УРСР від німецько-фашистських загарбників? Якими були політичні наслідки Другої світової війни для України?

Насамперед це було відновлення радянської влади над Україною, яка стала об'єктом боротьби двох хижаків тоталітарних імперіалізмів – німецького та російського, брутального нацистського та червоного більшовицького. На початку німецько-радянської війни Гітлер забрав Україну в Сталіна, під кінець Сталін відбив її у Гітлера і поновив над Україною московське панування.

Нагадаємо, як було встановлено радянську владу над Україною після проголошення незалежності УНР Центральною Радою і визнання її Раднаркомом. З цинічною відвертістю про це говорилося у наказі №14 М. Муравйова, який командував першим наступом війська російських більшовиків на Київ на початку 1918 року: «Цю владу ми несемо з далекої півночі на вістрях своїх багнетів і там, де її встановлюємо, всемірно підтримуємо її силою цих багнетів». Так починалася московсько-більшовицька окупація України.

Ніде на просторах відновленої ними Російської імперії більшовики не зустрічали такого сильного народного опору своїй владі, як в Україні. Не було в Україні ані жовтневої революції, ані тріумфальних мар-

шів більшовицької влади, не було в Україні й громадянської війни, а була лише боротьба українського селянства проти встановлення влади більшовиків. У цьому й причина штучного Голодомору, організованого Москвою в 1932–1933 роках.

Після запеклої боротьби з антибільшовицьким селянським народним повстанським рухом, білими генералами, Директорією УНР і Польщею більшовики міцно заволоділи основним масивом території України і оформили це володіння ніким не підписаним, а просто оголошеним союзним договором 1922 року про утворення СРСР. Москва не зважилася ліквідувати проголошену Центральною Радою республіканську форму політичного устрою, але перетворила цю державність на порожню формальність і зробила Україну у складі СРСР політично та економічно безправною колонією без армії, власної грошової системи, зовнішньої політики. Після визволення України від німців усе це повернулося «на круги своя». Україна аж до 24 серпня 1991 року була жалюгідною й безправною губернією, цілком і повністю підвладною Москві.

У XX столітті перед українським народом стояли два історичні національні завдання – здобути повну державну незалежність і зібрати воєдино всі його етнічні землі, тобто досягнути соборності. Перша мета на кінець Другої світової війни залишилася недосягнутою. Територіальна соборність України була загальною реалізована червоною імперією у власних інтересах, не в останню чергу задля того, щоб узяти під свій контроль усі українські землі й тим ліквідувати саму можливість виникнення будь-де нового вогнища української державної незалежності.

У Західній Україні тривала національно-визвольна героїчна боротьба УПА, створеної Організацією Українських Націоналістів, яка поставила своєю політичною метою збройно вибороти Українську суверенну соборну державу. Хід світових подій зробив цю мету за тих часів недосяжною. Російський тоталітаризм був ще надто сильний. Повалити його могла або нова війна і поразка, або внутрішній крах. Без цього українська незалежність була неможливою.

Такими були український рахунок у Другій світовій війні і головні її політичні підсумки для України.

Віктор Коваль,
доктор історичних наук

МІФИ І ПРАВДА

Серед основоположних стовпів Російсько-радянської міфології, яка міцно вкорінилася у свідомості багатьох українців завдяки колоніальному минулому та фальшивій історії, провідне місце посідає святкування так званого «дня перемоги» 9 травня.

У реаліях сьогодення ця дата покликана цементувати штучну імперіалістичну концепцію «русского мира», продемонструвати єдність «братніх» українського і російського народів та перешкоджати встановленню історичної правди.

Українці відчули, що таке повернення північно-східного окупанта на свою землю через нову хвилю депортацій, арештів, звірств НКВД, висилання у Сибір та покарання тих, хто «покрив себе соромом окупації».

У 1947 році на більшій частині території України, крім західних областей, де боротьбу проти загарбників вели загони УПА, вирував третій штучний голод, організований окупаційною радянською владою, яка два роки тому повернула собі раніше загарбані землі.

Вилучивши з села 2,5 млн. тонн зерна з метою вивезення у інші держави, Кремль вкотре продемонстрував здатність до фізичного знищення українського

Німецькі загарбники мали свій план «Ост». Радянсько-московські окупанти апробували дуже широкий спектр різноманітних методів: від фізичного винищення українців, депортацій, голодоморів, репресій до тотальної русифікації світогляду і мислення, активної колоніальної міграційної політики, нещадної експлуатації природних ресурсів.

Враховуючи, що така політика Москви не обмежувалась кількома роками, є всі підстави стверджувати, що вона завдала Україні більше втрат і збитків, ніж Третій рейх.

Німецькі загарбники знищували українців і були категорично проти української державності. Те ж саме робили і російські загарбники. І ті, й інші були ворогами України.

Після так званої перемоги сталінський режим силоміць вивіз з України на каторгу до Сибіру й Казахстану тисячі ні в чому не винних людей

9 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ТРИЗНИ

Саме навколо неї обертаються усі спроби внутрішніх та зовнішніх ворогів України поставити під сумнів право української нації на незалежність, затаврувати боротьбу українців проти окупантів як з Москви, так і з Берліну, повисивши на них ярлики «фашистів» і «нацистів».

Що ж насправді відбулося 9 травня 1945 року? Того дня один з окупантів України – московсько-комуністична імперія СРСР, переміг іншого окупанта – нацистський Третій рейх. Відзначення цієї події в нинішній Росії – цілком зрозуміле явище. Але не зовсім зрозуміло, що саме святкує Україна? Чи є ця дата, 9 травня, справді перемогою для України та українців?

Окупаційний московсько-радянський режим в Україні утвердився ще в 20-х роках ХХ століття після поразки УНР та українських повстанців. У 30-х роках він організував геноцид українського народу шляхом Голодомору, масові репресії, розстріли та депортації, колективізацію, знищення української інтелігенції та будь-яких проявів української, а не малоросійської діяльності.

У радянсько-німецькій війні, яка розпочалась у 1941 році, українці для Сталіна були гарматним м'ясом. Приклади того, як сталінські полководці здобували перемоги, використовуючи штрафбати, загороджувальні загони, кидаючи неозброєних і ненавчених людей на смерть, сьогодні відомі і не потребують доведення.

Московські завойовники мали всі підстави вважати, що українці, які вижили після тотального терору 30-х років, не горітимуть бажанням підтримувати ту владу, яка знищувала їхніх співвітчизників. Однак їхні ідеологічні нащадки в Україні сьогодні продовжують розповідати міфи про «велику перемогу» 9 травня. При цьому не вдаючись у реальний історичний зміст цієї події для нашої країни.

Що ж отримали українці після перемоги московського окупанта над німецьким? Той самий окупаційний режим, який існував до 1941 року. Відбулося відновлення влади радянсько-московської імперії над українськими землями. Сутність її політики відносно України та стратегічна мета зовсім не змінилась.

У 1947 році сталінська кліка влаштувала в Україні третій Голодомор

народу задля збереження, розширення і зміцнення сфер свого впливу. Справжні солдати Червоної Армії та їхні сім'ї, які проливали свою кров у боротьбі проти одного з окупантів України і перемогли його, тепер помирали смертю без війни від рук іншого окупанта – московсько-комуністичної імперії.

Ось такою була реальна «подяка» Москви і Сталіна за «перемогу» українцям.

Так, територія України, точніше УРСР, у 40-х роках ХХ століття була збільшена. Але не для того, щоб Україна отримала незалежність і не для українців. Українські землі, за планами російсько-радянських загарбників, назавжди мали стати невід'ємною частиною їхнього імперського утворення.

Кремлівське керівництво ніколи не припускало й гадки, що приєднані українські етнічні землі колись стануть суверенними. Навпаки, Москва послідовно і наполегливо проводила активну колоніальну політику з метою остаточної русифікації і колонізації України.

Для того, щоб перетворити місцеве населення на яничарів-малоросів з комплексами національної меншовартості та заселити українські території колоністами з Росії, використовувались різні методи.

Проте ці очевидні і неспростовні факти вперто воліють не помічати деякі інфіковані комплексом малороса та зрусифіковані українці разом з іноземними колоністами та їхніми нащадками. За їхньою злочинною логікою виходить, що тільки «братньому» російському народу в різні історичні проміжки часу було дозволено вбивати українців різними способами і це не потрібно засуджувати.

Але чим, власне, відрізняється окупація, вчинена Берліном, від окупації з боку Москви? Адже і та, й інша є окупацією з відповідними наслідками для корінного етносу.

Для того, щоб спростувати факт радянської окупації, сучасні прихильники ідей «русского мира» люблять говорити про досягнення України під владою одного із загарбників у другій половині ХХ століття. Це хід, спрямований на те, щоб розірвати прямий і безпосередній зв'язок між політикою московських загарбників епохи Леніна – Сталіна та постсталінської доби.

Насправді у другій половині ХХ століття СРСР проводив щодо України типову колоніальну імперську політику, спрямовану на поступову асиміляцію та ліквідацію української нації та українського духу. Вона складалася з декількох складових.

Після так званої перемоги 1945 року поряд з репресивними методами дедалі більшого поширення набула специфічна міграційна політика. Процеси колонізації України росіянами всіляко заохочувались, як і зрада мови своїх предків та мовна і ментальна русифікація місцевого етносу. Мігранти-колоністи з Росії, зазвичай, отримували найкраще житло у великих українських містах, переважно обласних центрах.

Тільки у Львівській області в 1989 році нараховувалось 195 тисяч росіян, більшість з яких концентрувалось у Львові. Зростання російської присутності відбувалось в усіх без винятку областях.

Росіяни в Україні мали відігравати і відігравали роль основної опори політики Кремля. І більшість з них виконувала цю функцію. На відміну від українців, які потрапляючи на території інших республік СРСР, як правило, русифікувалися, росіяни майже ніколи не переходили на мову корінного населення. Ці колоністи разом із зростаючою кількістю малоросів мали з часом стати більшістю в УРСР. Тоді б процес деукраїнізації набув незворотного характеру.

До речі, німецькі окупанти свого часу також планували колонізувати територію України та не допустити функціонування українського культурно-освітнього і наукового життя.

Московські окупанти вчинили хитріше: вони дозволили легальне існування лише тих форм української політичної і неополітичної активності, які проповідували ідею нерозривного союзу українського та російського народів і подавали існуючу дійсність у світлі офіційної ідеології окупантів. Будь-які спроби вийти за ці межі жорстоко каралися.

В епоху панування московсько-радянських імперіалістів українська мова відверто вважалася мовою селянок. Без знання російської мови серйозна кар'єра фактично була неможлива. Суспільству різними засобами нав'язувалась думка про непотрібність української мови.

У великих містах навіть Центральної України домінували російськомовні школи. Їхня кількість швидко зростала. У Києві з майже

300 шкіл наприкінці 80-х років лише 18 були українськими. У обласних центрах України їх майже не залишалося. Сфера вищої освіти також була тотально русифікована.

У вищих ешелонах радянської колоніальної адміністрації, яка очолювала УРСР, від України залишилась хіба що назва. Кінцевою метою російсько-радянських окупантів була повна і незворотна втрата українцями власної ідентичності, колонізація, русифікація й ментальна асиміляція України та зникнення української нації з лиця землі. Це дозволило б Росії гарантувати довічне приєднання українських земель до Московської колоніальної імперії.

Наскільки далеко зайшли ці плани, ілюструє один показовий факт. Помічник радянського лідера Юрія Андропова Аркадій Вольський розповідав про твердий намір генсека повністю ліквідувати колоніально залежні від Москви радянські республіки та поділити СРСР на штати без врахування етнічного складу населення. На думку Андропова, такий крок усунув би основну загрозу розвалу радянсько-московської імперії.

Проте в комуністично-кремлівського вождя не вистачило часу реалізувати свої плани. У випадку ж їхнього втілення дуже сумнівно, що колоніальна адміністрація в Україні, яку представляла компартійна номенклатура, дозволила б виступити проти свого генсека.

Наведені факти дозволяють обґрунтовано стверджувати: 9 травня 1945 року стало днем перемоги одного окупанта України над іншим, Москви над Берліном, Сталіна над Гітлером. Форми і методи окупаційної політики двох загарбників України, їхні стратегічні плани та ставлення до існування української нації були схожими, зазнаючи лише певних змін у конкретних історично-часових проміжках. Саме тому 9 травня для України – це не свято, а день тризни й пам'яті за мільйонами жертв, які вмирали не за свою Батьківщину, а за криваву імперію, яка після перемоги над Гітлером визискувала український народ страхітливше, ніж німецькі нацисти.

Петро Герасименко
«Українська правда»

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

Минулий тиждень і початок нинішнього пройшли під знаком одеської трагедії. 2 травня там зібралося кілька тисяч прихильників єдності України та футбольних фанатів. Вони проводили марш за єдність України. Перешкодити їм прийшли кілька сотень прихильників Антимайдану з битами та щитами. Почалася бійка. Згодом невідомі спалили табір Антимайдану на Куликовому полі і підпалили Будинок профспілок, у якому сховалися сепаратисти.

Для досягнення своєї мети Путін використовує не тільки свої диверсійні загони й місцевих маргіналів, а й кидає велетенські суми на підкуп українських правоохоронних органів.

В.о. генерального прокурора України Олег Махніцький після подій в Одесі заявив, що тамтешні силовики фактично були співучасниками вчинених сепаратистами злочинів. Махніцький зазначив, що бандити і міліція носили червоні пов'язки, що свідчить про попередню змову, крім того, під час штурму відділку, де знаходилися затримані сепаратисти, міліціонери відкрито покидали щити. «У даному випадку є всі обставини кримінального правопорушен-

Спроба Путіна організувати в Одесі антиукраїнську колотнечу закінчилася трагедією – внаслідок бійки й пожежі загинуло 46 осіб, більше 200 осіб дістали поранення

ПУТІНСЬКІ «ТУРИСТИ»: ВІД СЛОВ'ЯНСЬКА ДО ОДЕСИ

Одесити не хочуть повторення в своєму місті кривавих подій на Донеччині

Прокурор Одеської області Ігор Боршуляк повідомив, що в результаті зіткнень і пожежі в Будинку профспілок 2 травня в Одесі загинуло 46 осіб, більше двохсот звернулися за допомогою у медичні установи, 20 з яких – співробітники міліції.

Одеська трагедія висвітлює той беззаперечний факт, що Путін та його «туристи» не тільки намагаються дестабілізувати ситуацію на сході України, передусім у Луганській та Донецькій областях, а й тягнуть руки далі – на південь України, аби запалити пожежу громадянської війни й там. Путіну вкрай важливо відрізати від України цілу дугу – від Харкова до Одеси, аби з'єднатися з окупованим Кримом та проросійським анклавом Придністров'ям. Після цього створення нової Російської імперії перетвориться з марення кремлівського карлика на реальність.

ня», – підкреслив Махніцький, додавши, що справу взяла під свій контроль генпрокуратура.

Махніцький також повідомив, що до розслідування можуть залучити іноземних експертів, зокрема американців. Так чи інакше, голова ГПУ вважає, що події в Одесі не були випадковими. «Ми вже сьогодні можемо говорити, що це була спланована акція», – підкреслив він.

А Слов'янськ і далі перебуває в оточенні українських військ. За оцінками військовиків, їм протистоїть близько 800 добре озброєних сепаратистів. Керівники антитерористичної операції кажуть, що їхнє завдання ускладнене тим, що ворог «ховається за мирне населення».

5 травня зранку бої на підступах до Слов'янська спалахнули з новою силою. Згодом міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков повідомив про загибель під час АТО чоти-

рьох українських бійців і понад 30 їхніх противників. За його словами, серед озброєних сепаратистів, «багато кримчан, зустрічаються і росіяни».

Голова СБУ Валентин Наливайченко також напередодні заявив про участь російських військовиків у боях з українськими силовиками. «Ведеться вогонь на ураження, використовуються іноземні військові з Російської Федерації», – сказав він, зазначивши, що ці бійці заїжджають до України з території Криму.

Твердження путінської пропаганди, що українське військо воює з народом, це чергова московська брехня. Бо більше 70% відсотків мешканців Луганської та Донецької областей висловилися за територіальну цілісність України. Такі результати громадської ініціативи – «Народного референдуму», який 4 травня відбувся в двох східних областях країни.

Результати «Народного референдуму» були представлені в Києві 5 травня. Згідно з його даними, на запитання «Чи підтримуєте Ви територіальну цілісність України?» в Донецькій області відповіли «так» більше 68 тисяч осіб (72,8 % опитаних), а в Луганській – майже 63 тисячі респондентів (70,1 %). За словами учасників електоральної ініціативи, їхні мобільні бригади побували в 48 з 66 районів двох областей. В опитуваннях не змогли взяти участь мешканці тільки тих міст і районів, де нині проводиться активна фаза військової операції проти збройних сепаратистів. Як повідомив один з організаторів ініціативи Володимир Семистяга, опитування було проведено силами двадцяти двох громадських організацій; мешканцям Луганської та Донецької областей було роздано майже сто тисяч бюлетенів. «Ми фіксували різні думки, в деяких районах, наприклад, у місті Сватове і прилеглих селах було зафіксовано стовідсоткову підтримку територіальної цілісності республіки. Відверто, ми самі не очікували таких результатів», – сказав Володимир Семистяга.

6 травня відбулося засідання Верховної Ради в закритому режимі. Депутати хотіли без камер і журналістів заслухати доповіді силовиків про те, як просувається антитерористична операція на сході країни. Також депутати збиралися розглянути нюанси проведення всеукраїнського консультативного опитування (своєрідного референдуму про самовизначення українських регіонів), попередньо призначеного на день президентських виборів – 25 травня.

Закрите засідання Верховної Ради відбулося без участі народних депутатів фракції Партії регіонів і Комуністичної партії. Ре-

гіонали вирішили покинути залу засідань після того, як більшість депутатів проголосували за видалення фракції комуністів із зали.

Лідер Радикальної партії Олег Ляшко пояснив факт вигнання комуністів їхніми сепаратистськими виступами. «За моєю пропозицією Верховна Рада проголосувала за видалення із зали фракції комуністів. Це історична подія. Сподіваюся, що дуже скоро ми взагалі заборонимо цю зрадницьку партію», – сказав О.Ляшко.

Між тим, незважаючи на відсутність на закритому засіданні представників двох фракцій, під час дискусії було спекотно. Спочатку депутати заходилися гостро критикувати запрошених на засідання керівників силових відомств за бездіяльність на сході. Але після того, як вони заслухали доповіді силовиків, їхня думка змінилася.

В.о. голови СБУ Валентин Наливайченко та в.о. міністра оборони Михайло Коваль пояснили: антитерористичну операцію (АТО) можна було б провести набагато швидше, але при цьому не вдалося б уникнути жертв серед цивільного населення. За словами силовиків, терористи, якими керують офіцери Головного розвідувального управління (ГРУ) генштабу збройних сил Росії, використовують місцевих мешканців як живі щити. Саме це й гальмує проведення операції.

«Реальні загрози національній безпеці України полягають у двох ключових позиціях. Перша – це серйозні бойові зіткнення, котрі відбуваються в рамках АТО. І друга, яка полягає в озброєних важкою зброєю терористах», – сказав на засіданні В.Наливайченко. І додав: «Мирне населення перебуває там під дуже серйозним інформаційним впливом, тому не довіряє зусиллям армії та СБУ».

Наливайченко відзначив також, що всі бойові дії, котрі проводяться українськими силовиками, здійснюються з максимальною обережністю, щоб не нашкодити мирному населенню.

За словами В.Наливайченка, Служба безпеки України отримала беззаперечні докази підготовки і координації російською стороною заходів із проведення у східних областях України так званого «референдуму» зі створення «Донецької народної республіки» із заздалегідь відомими результатами. Про це, зокрема, свідчить запис розмови керівника руху «Русское единство» Олександра Баркашова (Москва) з лідером незареєстрованої організації «Православний Донбас» Дмитром Бойцовим (Донецьк). У розмові Бойцов просить підтримки російських військових для успішного проведення так званого «референдуму» 11 травня. Натомість Баркашов пропонує сфальсифікувати результати опитування – намалювати 100% «за». В.о. міністра оборони України М.Коваль наполягав на закритому засіданні на тому, що збройні сили України мають справу не просто з озброєними повстанцями, а з добре вишколеними російськими спецназівцями. «Ми маємо перед собою дуже сильного й підступного ворога, котрий добре підготовлений. Градус напруження дуже високий. Скажу чесно, таких боїв я особисто за свою кар'єру не бачив», – сказав він.

Верховна Рада продовжила мандат на проведення АТО. Більше того, вона прирівняла своїм рішенням учасників антитерористичної операції до учасників бойових дій. Тепер вони можуть розраховувати на певні пільги.

Розглядалося на закритому засіданні Верховної Ради 6 травня й ще одне питання – про можливість проведення разом з президентськими виборами опитування (референдуму) про статус регіонів. Депутати, однак, ідею про такий референдум не підтримали. «Популізм референдуму, швидше за все, не пройде. Його треба проводити, але не під час війни. За – 154. Не пройшло. Слава Богу», – написав у Фейсбуці депутат від фракції «Батьківщина» Олександр Бригинець.

На закритому засіданні 6 травня був ще один скандал. Парламентська фракція УДАР вимагала поставити на голосування питання про відставку з посади голови Верховної Ради та в.о. президента країни Олександра Турчинова. Соратники Віталія Кличка, який має давні проблеми з Турчиновим, вимагали замінити його на свого партнера Петра Порошенка. Однак, ніхто з депутатів, окрім членів УДАРу, цю ініціативу не підтримав. «Така заміна нині, під час активної фази антитерористичної операції, викличе дезорієнтацію й деморалізацію наших збройних сил», – сказав депутат від «Батьківщини» Андрій Павловський.

Не підтримав цієї ініціативи і сам Петро Порошенко, який, згідно з даними численних опитувань громадської думки набагато випереджає своє основну конкурентку на президентських виборах Юлію Тимошенко. Колишня ж прем'єрка заявила днями, що тільки вона зможе витягнути Україну з дна прірви, куди її кинув режим Януковича. Вона також відмовилася на будь-яке об'єднання з Порошенком, заявивши, що в разі обрання його президентом України доведеться проводити третю революцію. Пояснюючи, чому вона так вважає, Юлія Тимошенко сказала: «Я просто дуже добре знаю цих людей».

У Слов'янську українським силовикам протистоять не народне ополчення, а добре озброєні й вишколені в російських спецслужбах диверсанти

Промінь надії на припинення в Україні колотнечі несподівано засяяв з Москви. Там під час зустрічі 7 травня Володимира Путіна з нині чинним головою ОБСЄ Дідьє Буркгалтером російський президент заявив, що президентські вибори в Україні, котрі мають відбутися 25 травня, є «рухом у правильному напрямку». Крім того, він попросив представників південного сходу України перенести «референдум», який проросійські сепаратисти планували провести 11 травня, на пізніші дати.

«Намічені в Києві президентські вибори – сам по собі рух у правильному напрямку», – заявив Володимир Путін. Ці слова

заявив, що проведення виборів у ситуації, коли «влада воює проти частини населення», виглядає «дивно». «Україна – це не Афганістан», – заявив він у Відні після зустрічі глав МЗС країн Ради Європи, на якій обговорювалися події в Україні. Те саме заявив і речник Путіна Дмитро Песков, який сказав, що «в умовах воєнних дій, в умовах каральної операції та масових убивств говорити про якісь вибори щонайменше абсурдно».

Після переговорів з Путіним голова ОБСЄ заявив, що ця організація готова взяти на себе координацію діяльності щодо «дорожньої карти» для врегулювання ситуації в Україні. За його

ше досягнутих домовленостей з урегулювання української кризи наразі не планується, повідомив Д. Буркгалтер.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк висловив здивування обговоренням у Москві українського питання без участі України. Про це Яценюк заявив журналістам у Харкові. «Я був дещо здивований, що в Москві обговорюються питання щодо України без України, без США і без Євросоюзу, не у форматі, в якому було проведено першу зустріч у Женеві. І саме від цих угод Росія відмовилася. Наш керівник МЗС передав швейцарській стороні «дорожню карту» і вона суттєво відрізняється від того, що заявлено 7 травня в Москві», – сказав А. Яценюк. У Міністерстві ж закордонних справ України вважають, що останні заяви керівництва РФ насправді не є проявом намагання владнати ситуацію в Україні. Про це йдеться у заяві відомства.

«Попри зовнішній вигляд жестів «доброї волі», зміст і риторика, які прозвучали в Кремлі, не мають нічого спільного із справжнім пошуком шляхів урегулювання», – зазначається в ній. Дипломати називають «обговорення шляхів мирного врегулювання ситуації в Україні без участі України» беззмістовним і неприйнятним. «Замість заяв потрібні реальні дії. Росія повинна насамперед

в агресії Російської Федерації проти нашої країни, окупації Криму і зухвалому втручанні у внутрішні справи, що супроводжується підтримкою терористичних дій проти українських громадян та цілісності держави», – зазначили дипломати.

В той же час у заяві підкреслюється, що уряд України готовий до повномасштабного діалогу за участю політичних сил, представників регіонів та громадськості, «але діалог неможливий і немислимий з терористами». «Захист життя людей та подолання тероризму, який підриває будь-яку можливість для діалогу, і є метою антитерористичної операції, що триває в окремих населених пунктах на сході нашої країни. Принципово важливим кроком, відтак, мають стати спільні міжнародні дії для локалізації та нейтралізації будь-яких джерел тероризму», – зазначили в МЗС.

Відреагувала на новий тон Путіна й Юлія Тимошенко, яка заявила, що Україна не повинна приймати жодних ультиматумів з боку Росії. Вона вважає умовами можливих переговорів безумовне виконання домовленостей, досягнутих у Женеві.

Крім того, на думку Тимошенко, заява Володимира Путіна, зроблена 7 травня під час зустрічі з головою ОБСЄ, свідчить про те, що «світові санкції проти Росії починають діяти і є досить чутливими для планів і амбіцій Путіна на території України».

«Це свідчить про те, що Путін починає відступати, шукати шлях як зберегти обличчя... Сьогодні нам категорично не можна приймати ніяких ультиматумів. Ми можемо переходити до переговорів, але тільки у форматі чотирьох і тільки при виконанні Путіним трьох найважливіших умов: звільнення заручників, розблокування адміністративних приміщень, заблокованих спецслужбами Путіна, і відведення російських військ від кордонів України», – заявила Тимошенко.

На її думку, нині не можна допустити розвиток ситуації в Україні «югославського сценарію». Тимошенко зазначила, що якщо після заяв Москви в найближчі дні не буде помічено кроків сепаратистів до деескалації ситуації, то потрібно буде «дотискати ситуацію до перемоги», видавляючи бойовиків з території України.

«Мені дуже важко уявити, що президенту РФ, який і є ініціатором цієї агресії, неоголошеної війни проти України, потрібно робити якісь заяви, підписувати документи для того, щоб припинити все, що відбувається на нашій території... Путін достатньо сказати своїм силовикам лише «Досить! Відбій!» і цим самим зробити те, що повинен робити лідер XXI століття – повернути Європі мир», – сказала Тимошенко.

Тарас Гнип,
Валентин Лабунський
Фото Reuters

Полум'я зорганізованих Кремлем безладів сягнуло й Маріуполя – тут знищено деякі адміністративні будівлі та частину громадського транспорту

Наляканий міжнародною ізоляцією та санкціями Заходу, Путін уперше за весь час кривавих безладів в Україні назвав президентські вибори 25 травня «рухом у правильному напрямку»

різко контрастують з попередніми заявами офіційної Москви про недоцільність проведення виборів у нинішніх обставинах. Напередодні міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров

словами, протягом «найближчих годин» усім сторонам, котрі підписали Женевські домовленості, передадуть відповідні документи. Водночас повторної зустрічі в Женеві щодо виконання рані-

виконати взяті на себе Женевські зобов'язання та дистанціюватися від діяльності терористів на сході України, публічно закликати сепаратистські угруповання скласти зброю і припинити підривною діяльність диверсійних груп», – вважають в МЗС. Крім того, у відомстві переконані, що відведення російських військових формувань від українських кордонів має отримати реальні підтвердження. «Будь-які терористичні «референдуми» на сході нашої країни є незаконними за визначенням, відтак заклики про їхнє «перенесення» аж ніяк не є виявом доброї волі, а звичайним фарсом. Такий сценарій уже здійснювався Росією в Криму», – йдеться в заяві.

У міністерстві закликали Москву не підмінити поняття. «В Україні немає громадянської війни. Суть конфлікту полягає

В УКРАЇНІ

У ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ
ПЕРЕГОНАХ ПЕРЕД ВЕДЕ
ПЕТРО ПОРОШЕНКО

Більше третини українців підтримала б позафракційного народного депутата Петра Порошенка, кожен десятий – лідера партії «Батьківщина» Юлію Тимошенко, якби вибори президента відбулися в найближчі дні. Про це свідчать результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова, що були презентовані 7 травня, під час прес-конференції в Києві заступником генерального директора центру Юрієм Якименком. Після П.Порошенка та Ю.Тимошенко йдуть кандидати в президенти С.Тигіпка, А. Гриценко, П.Симоненко, О.Ляшко, М.Добкін, О.Богомолець та О.Тягнибок.

За даними дослідження, 77,9 % опитаних з тим або іншим ступенем упевненості відповідають, що збираються взяти участь у дострокових президентських виборах (52,6 % цілком впевнені, ще 25,3 % відповідають, що, швидше за все, візьмуть участь у голосуванні).

Дослідження проводилося соціологічною службою Центру Разумкова з 25 по 29 квітня 2014 року. Було опитано 2012 респондентів віком від 18 років у всіх регіонах України, за винятком Криму.

ІНФОРМАЦІЯ
ПРО ЗАМАХ НА
ЮЛІЮ ТИМОШЕНКО
СПРЯМОВАНА НА ЗРИВ
ВИБОРІВ

Інформація про організацію замаху на кандидата в президенти України Юлію Тимошенко є частиною плану по розхитуванню ситуації в країні, спрямованого на зрив президентських виборів. Про це 7 травня заявив народний депутат України Сергій Власенко (фракція «Батьківщина»).

Як повідомляє сайт «Батьківщини», Власенко нагадав, що Тимошенко отримала офіційне повідомлення Служби безпеки України про організацію проти неї терористичного акту. За сло-

вами С.Власенка, керівництво СБУ і МВС запевнило його, що інформація отримана ними «з абсолютно надійних джерел». «При цьому силовики вважають, що загроза виходить від проросійських сил», – зазначив Власенко.

ОПИТУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ
25 ТРАВНЯ НЕ БУДЕ

Народні депутати не підтримали законопроект №4801 «Про проведення всеукраїнського консультативного опитування 25 травня 2014 року». За відповідне рішення проголосувало лише 154 народних депутати при мінімально необхідних 226.

Відповідно до законопроекту, Кабмін пропонував забезпечити проведення всеукраїнського консультативного опитування 25 травня одночасно з позачерговими виборами президента України. Згідно з документом, організація підготовки та проведення всеукраїнського консультативного опитування мала здійснюватися відповідно до Закону України «Про всеукраїнський референдум». Щодо правових наслідків проведення всеукраїнського консультативного опитування проектом закону було визначено, що всеукраїнське опитування має дорадчий характер, а думка більшості учасників опитування, що взяли участь у голосуванні, відносно винесеного на опитування питання, розглядається і враховується при прийнятті рішень органами державної влади, яких воно стосується і до повноважень яких віднесено.

ВЕРХОВНА РАДА
УХВАЛИЛА ЗАКОН
ПРО ЧАСТКОВУ
МОБІЛІЗАЦІЮ

Верховна Рада України ухвалила 6 травня Закон «Про затвердження указу президента України «Про часткову мобілізацію» (№ 4814). Про це повідомляється на сайті ВР. Згідно з документом, часткова мобілізація проводиться на території всіх областей України та міста Києва протягом 45 діб з дня набрання чинності цим указом.

«Призов військовозобов'язаних, у тому числі резервістів, та поставку транспортних засобів для забезпечення потреб Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, інших військових формувань України здійснюватиметься в обсягах, визначених мобілізаційними планами з урахуванням резерву», – йдеться в указі.

Документом також створюються умови для доукомплектування ЗСУ, Національної гвардії, Служби безпеки, інших військових формувань України військовозобов'язаними відповідно до потреб забезпечення формування військових частин територіальної оборони.

ЛЮДИ ТІКАЮТЬ
З КРИМУ

В Україну для тимчасового проживання переїхало майже 8 тисяч громадян з окупованого Криму. Про це повідомила міністр соціальної політики України Людмила Денисова під час брифінгу 6 травня в Кабінеті міністрів.

«З Криму продовжують приїжджати для тимчасового проживання люди. На сьогоднішній день, за інформацією з регіонів, їхня кількість становить 7 тисяч 723 особи», – сказала вона. За її словами, всі переселенці зареєструвалися в регіональних органах Мінсоцполітики. Йдеться тільки про цивільне населення, «без урахування військовослужбовців».

«Найбільше у місті Києві – 2 111 осіб. Але це лише ті, хто прийшли і зареєструвалися. Я знаю, що є чимало людей, які не приходять, не реєструються і не отримують відповідні довідки, що вони виявилися тимчасово на тій чи іншій території, оскільки влаштовуються самостійно. Але ми готові надати допомогу їм», – зазначила міністр.

У зв'язку з тимчасовою окупа-

цією Криму на вокзалах обласних центрів України організовано пункти надання інформаційної допомоги біженцям з Криму.

БРИТАНСЬКИЙ МІНІСТР
ЗАКОРДОННИХ СПРАВ
У КИЄВІ

Міністр закордонних справ Великої Британії Вільям Гейг перебував протягом 7-8 травня в Україні з візитом на «знак підтримки Української незалежної демократичної держави».

Одразу після прибуття до Києва Гейг запевнив уряд України в беззастережній підтримці українського народу з боку Британії та закликав проводити реформи, щоб люди «мали шанс побудувати гідне життя для себе, а не мали економіку, розграбовану корупціонерами». В.Гейг підтвердив також готовність Лондона вдатися до масштабних санкцій проти російської економіки в разі подальших спроб Москви дестабілізувати ситуацію в Україні. Під час візиту В.Гейг зустрівся не тільки з керівництвом України, а й з кандидатами на посаду президента П.Порошенком та Ю.Тимошенко, «щоб почути їхні думки про те, як найкращим чином забезпечити довгострокове майбутнє України як успішної, незалежної, єдиної і суверенної держави».

УКРАЇНА ГОТОВА
ДО ДРУГОГО РАУНДУ
ПЕРЕГОВОРІВ У ЖЕНЕВІ

Україна готова до проведення другого раунду Женевської зустрічі. Про це заявив керівник українського МЗС Андрій Дешиця. Під час зустрічі у Відні з федеральним міністром закордонних справ ФРН Франком Вальтером-Штайнмаєром 6 травня Дешиця зазначив, що Україна завжди готова до конструктивного діалогу в інтересах свого народу.

«Якщо б усі сторони, пере-

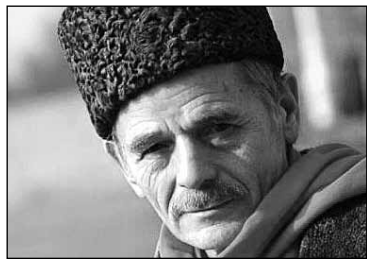

дусім Російська Федерація, доклали максимальних зусиль з реалізації положень існуючого Женевського документа, цього було б достатньо для повноцінної деескалації ситуації в південних та східних областях України», – цитує слова Дешиці прес-служба МЗС. Як відомо, 17 квітня у Женеві Україна, Росія, Євросоюз і США підписали заяву щодо шляхів подолання української кризи. Наразі Київ і західні партнери України звинувачують Російську Федерацію у порушенні положень цієї угоди.

МУСТАФУ ДЖЕМІЛЄВА
НЕ ПУСКАЮТЬ ДО КРИМУ

Національний лідер кримських татар, народний депутат України Мустафа Джемільєв, якого в минулі вихідні не пустили на територію півострова, планує звернутися до Європейського суду з прав людини.

За його словами, нині обговорюється питання про створення окремої структури при Генеральній прокуратурі України, яка займатиметься питаннями Криму і протиправними діями з боку самопроголошеної кримської влади. «Дії так званої «влади Криму» незаконні і вони підпадають під кримінальний кодекс. Ми ухвалюватимемо рі-

шення і звертатимемося до Європейського суду з прав людини. Я впевнений, що цей процес ми виграємо, бо юрисдикцію Росії ніхто не визнавав і не збирається визнавати», – сказав Джемільєв.

3 травня М.Джемільєва не пустили до Криму. Його співвітчизники, намагаючись допомогти своєму лідеру, деякий час блокували траси біля Сімферополя, Бахчисараю, в Старому Криму, Євпаторії та в селищі Жовтнєве Червоногвардійського району. Пізніше «прокурор» Криму Наталія Поклонська зачитала голові Меджлісу Рефату Чубарову попередження про «недопущення ведення екстремістської діяльності» і заявила, що в разі непокорі Меджліс буде ліквідовано, а його діяльність заборонено.

МАРІЯ ЯРЕМЧУК
ПОТРАПИЛА ДО ФІНАЛУ
ЄВРОБАЧЕННЯ-2014

Українська співачка Марія Яремчук, яка є донькою видатного українського виконавця Назарія Яремчука (він помер від раку в 1995 році, коли Марії було всього два роки) вийшла до фіналу конкурсу Євробачення-2014, який цьогогорі відбувається в Копенгагені.

У вівторок, 6 травня, відбувся перший півфінал конкурсу. Представниця України виконала композицію Tick-Tock, написану у співавторстві зі шведською вокалісткою Сандрою Берман.

У першому півфіналі виступили 16 представників європейських країн. У фінал, окрім України, потрапили Вірменія, Швеція, Ісландія, Росія, Азербайджан, Сан-Марино, Нідерланди та Угорщина. До них приєднаються ще п'ять країн – Німеччина, Велика Британія, Франція, Іспанія та Італія. Їхні представники традиційно потрапляють до фіналу напямую. Данія теж виступатиме одразу у фіналі, як країна-переможниця минулого року. Другий півфінал конкурсу відбудеться 8 травня, коли «Нова газета» вже вийде у світ, а фінал – 10 травня.

Фаворитами цього року є представник Вірменії Арам Мр3, шведська зірка Санна Нільсен і данка Басім, яка сягла в місцевому шоу X Factor 2006 року.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

БОМОНД

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

ректор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Крістін Лагард. І це тільки кілька імен з тієї воістину «зоряної» компанії, яка зібралася того вечора у Вашингтонському готелі Hilton.

Зазвичай перед виступом президента США публікує смішних професійних сатирик з того чи іншого вечірнього телевізійного ток-шоу. Цього разу цю функцію виконував ведучий розважального каналу E! Джоел Макгед, котрий також знімається в серіалі «Спільнота» на телеканалі NBC. Його монолог присутні зустріли на «ура», але всі, звісно ж, чекали виступу президента США. Саме в цей момент кабельні новинарські телеканали переривають свою програму передач, аби вивести в прямий ефір президента.

яке я взяв на озброєння, став Ctrl+Alt+Delete (кнопки на клавіатурі комп'ютера, задіюючи які можна його перезавантажити)».

Потім він видав порцію критики на адресу своїх опонентів в ЗМІ, зокрема, пожартувавши над телеканалом Fox News, котрий демократи звинувачують у симпатіях до республіканців. «Ви нудьгуватимете, коли я піду з Білого дому. Американців буде набагато складніше переконати в тому, що Гіларі Клінтон народилася в Кенії». Як відомо, колишня держсекретар вважається основним кандидатом демократів на наступних президентських виборах. Низка ЗМІ поширювала інформацію про те, що Барак Обама не має права бути президентом США, оскільки він буцімто

Увечері 3 травня президент США Барак Обама перетворився в головного коміка країни

Минулої суботи, 3 травня, в американській столиці, в готелі Hilton відбувся традиційний (він проводиться з 1921 року) White House Correspondents' Dinner – урочисте прийняття на честь Асоціації кореспондентів Білого дому (WHCA). Ця журналістська спільнота, яка висвітлює діяльність найвищої американської влади, відзначає цього року свій столітній ювілей. Ведучим вечора став актор Джол Макгейл, однак набагато більше зірвав оплесків на ньому президент Обама та його дружина Мішель, яка, до слова, вибрала з нагоди прийняття шифонову сукню Marcesa кольору перлів, прикрашену квітковою аплікацією.

Висловити свій респект членам журналістського пулу Білого дому прийшло багато голівудських знаменитостей. Втім, White House Correspondents' Dinner – це одне з небагатьох прийняття, на якому політики можуть відчувати себе також голівудськими зірками.

Журналісти заздалегідь запрошують на це традиційне прийняття, яке відбувається в першу суботу травня, знаменитих акторів і спортсменів. Відмовлятися не прийнято, адже забавляє гостей не хто-небудь, а сам президент, верховний командувач. Він читає на таких прийняттях сатиричний монолог на злобу дня.

Зірки шоу-бізнесу спеціально прилітають з Лос-Анджелеса й Нью-Йорка до столиці, дефілюють по червоній килимній доріжці, а потім розсаджуються за столи, приписані до того чи іншого ЗМІ, котрі, власне, їх і запросили оцінити те, як президент США смішить людей.

Особливо намагаються не пропустити це прийняття ті зірки Голівуду, котрі зайняті в політичних трилерах або серіалах, що оповідають про внутрішню кухню політичного бомонду. Цього разу, зокрема, на прийнятті були присутні Робін Райт з серіалу «Картковий будиночок», Джулія Луїс-Дрейфус з фільму «Віце-президент» та акторський ансамбль серіалу «Скандал». Але було багато й інших. Наприклад, найбільш оплачувана зірка американського телебачення Софія Вергара, співачка Джессіка Сімпсон, актриса Джуліана Маргуліс, модель Ірина Шейк, володарка «Оскара» й визнана журналом People найпривабливішою жінкою на Землі Люпіта Ніонго, зірки американського футболу Тім Тібоу, Кем Ньютон та Річард Шерман. Відвідали прийняття й представники бізнес-спільноти – голова корпорації Yahoo Маріса Маєр, голова Федеральної резервної системи США Джанет Елен, ди-

ЖАРТОМА ПРО СЕРІОЗНЕ

Президент США Барак Обама виступив з традиційним сатиричним монологом під час урочистого прийняття Асоціації кореспондентів Білого дому

Президентське подружжя з володаркою «Оскара» Люпітою Ніонго (в центрі), яку нещодавно журнал People визнав найпривабливішою жінкою на Землі

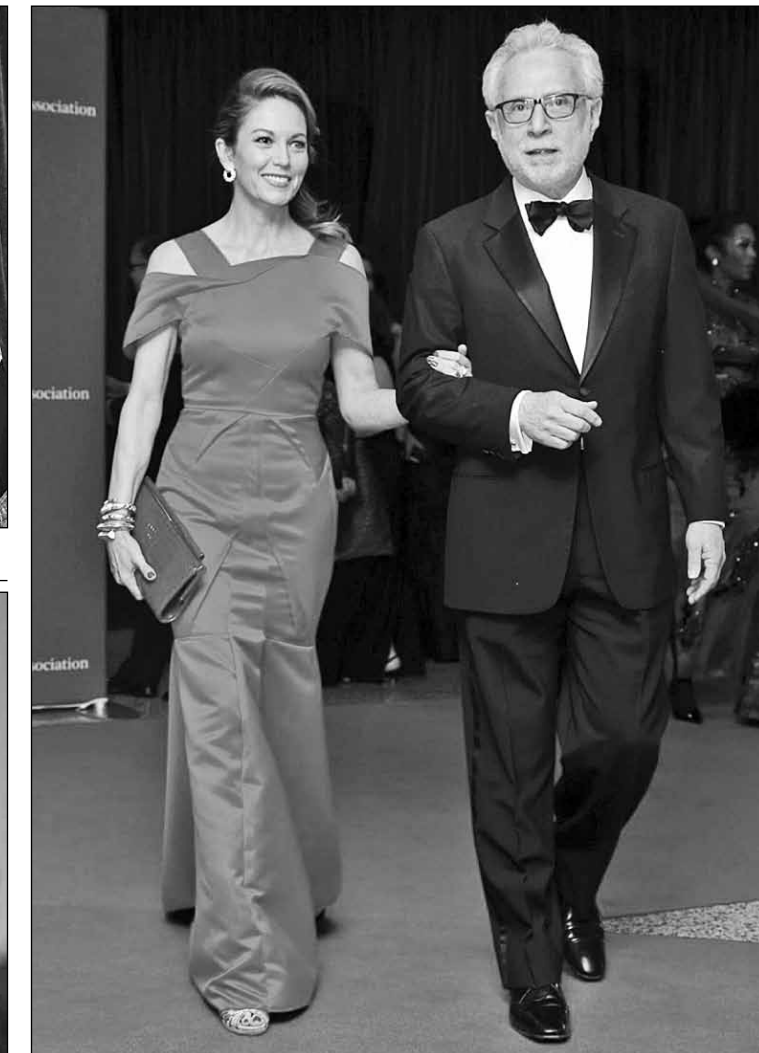
Ведучий вечора актор Джол Макгейл

Обама, який три роки тому успішно змінив журналістів, знаючи, що на іншому кінці світу триває операція зі знищення Осамі бен Ладена, не підвів й цього разу. Якщо правдива сентенція, що розумні люди, як правило, й володіють прекрасним почуттям гумору, то Обама дуже розумний. Зала того вечора час від часу вибухала гомеричним реготом, час від часу хапаючись за животи.

Президент жартував над тим, що на першому етапі реформи медичної системи, не працював відповідний інтернет-сайт: «Шість років тому слоганом моєї передвиборчої кампанії був девіз «Так, ми зможемо!». Тепер же гаслом,

народився в Кенії, незважаючи на пред'явлене Білим домом свідоцтво про народження, в якому чорним по білому написано, що Барак Гусейн Обама народився в Гонолулу (штат Гаваї).

Закинув Обама й деяким своїм опонентам, які зачаровані Путіним: «Цього року я пообіцяв підписувати більше указів, щоб досягти прогресу у розв'язанні важливих для країни проблем, без дозволу Конгресу. Мої критики порівняли мене з імператором. Хтось подумав би, що вони оцінять мій більш наполегливий підхід, адже новий кумир американських консерваторів Володимир Путін».

На урочистому прийнятті був увесь цвіт американської журналістики. На цьому фото політичний оглядач телеканалу CNN Волф Блітцер у товаристві відомої кінозірки Даяни Лейн

«Минулого року колишній кандидат у президенти США від республіканців Пет Б'юкенен заявив, що Путін йде на Нобелівську премію миру. Втім, їх нині роздають кому попало», – пожартував Обама, пригадавши, що йому самому було присуджено Нобелівську премію миру в перший рік президентства, коли його послужний список як державного діяча, по суті, був ще порожнім.

«Колишній мер Нью-Йорка Руді Джуліані сказав, що Путін – це той, кого звуть лідером», – продовжував президент. – Екс-кандидат у президенти від республіканців Майк Гаккабі й ведучий телеканалу Fox News Шон Генніті

не стомлюються захоплюватися його, Путіна, голим торсом. Що, між нами кажучи, насторожує...»

Й тут на екрані показали знамениту фотографію президента Росії на полюванні.

Цьогорічне прийняття, на думку журналістів, вийшло на славу. Було надзвичайно смішно й весело. Американські телеканали навіть жартома назвали свого президента головним коміком країни.

Формат урочистого прийняття не передбачав офіційних заяв з приводу ситуації в Україні, Сирії чи Північній Кореї. Але почався новий робочий тиждень, і жарти президента дістали вже своє нежартівливе продовження.

В АМЕРИЦІ

АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ
У ВАШИНГТОНІ

На початку цього тижня відбувся офіційний візит федерального канцлера Німеччини Ангели Меркель до Вашингтона. У Білому домі відбулася її зустріч з Президентом США Бараком Обамою. Серед основних питань, які обговорювалися під час переговорів, – наступні кроки Заходу з реагування на агресію Росії проти України, в тому числі запровадження нового рівня економічних санкцій.

За підсумками візиту, як у Берліні, так і в Вашингтоні підтвердили, що запровадження більш жорстких санкцій проти Росії не забариться, якщо Росія й далі дестабілізуватиме ситуацію в Україні з метою знищення її суверенітету. Йшлося про так звані «секторальні санкції» – проти цілих галузей російської економіки. «Підвищення ставок» для Росії передбачається за умови, якщо Москва й надалі провокуватиме зростання напруженості в Україні.

Водночас у Білому домі за підсумками зустрічі Меркель і Обама не приховували стурбованості, що тісні економічні інтереси Європи в Росії, а також залежність від російських енергоносіїв можуть завадити Євросоюзу піти на більш глибоку економічну ізоляцію Росії. Занепокоєності цьому додала свіжа публікація у впливовому американському виданні The Wall Street Journal про те, що Меркель привозила до Вашингтону чіткий сигнал від німецького бізнесу: «Більше ніяких санкцій проти Росії».

БАРАК ОБАМА:
«СВІТ МАЄ БОРОТИСЯ
ЗІ ЗМІНОЮ КЛІМАТУ»

Президент США Барак Обама закликає до термінових дій усього людства для боротьби зі зміною клімату. З таким закликом лідер США виступив після виходу великої доповіді, у якій наголошується, що зміна клімату з вини людини вже серйозно впливає на природу.

Оприлюднене 6 травня чотирирічне дослідження провідних учених світу попереджає про можливість зростання до катастрофічного рівня моря, збільшення руйнівних ураганів, посух, пожеж і напес-

тя комах-шкідників, якщо світ не розв'язуватиме проблему викидів парникових газів.

Помічник Обама з науки і техніки Джон Голдрен заявив, що нова доповідь, авторами якої є сотні вчених з приватного та державного секторів, показує, що зміна клімату не є віддаленою загрозою – вона вже заподіює людству непоправної шкоди.

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ
ПОГРОЖУЮТЬ РОСІЇ
САНКЦІЯМИ
ЗА САБОТАЖ ВИБОРІВ
В УКРАЇНІ

Сполучені Штати введуть додаткові санкції проти Росії, якщо Москва саботуватиме президентські вибори в Україні 25 травня. Таку заяву зробив 6 травня державний секретар США Джон Керрі на спільній прес-конференції у Вашингтоні з верховним представником ЄС із зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон.

«Як сказав Президент Обама, якщо російські елементи будуть і далі саботувати і не давати Україні можливості провести вільні і справедливі президентські вибори 25-го травня, тоді ми будемо готові ввести додаткові санкції – США та ЄС разом», – сказав Керрі після семигодинних переговорів з К.Ештон.

«Що може бути більш розумно, аніж дозволити цій країні в облозі провести вибори, які дадуть легітимність новій владі, щоб усі люди могли проголосувати. Це те, чого прагнуть люди. Як на мене, то це не так вже й складно для Росії зрозуміти, що вона має бути зацікавленою в цьому процесі», – додав держсекретар Сполучених Штатів. Раніше у Вашингтоні заявили, що не визнають сепаратистського «референдуму» на сході України.

ВІКТОРІЯ НУЛАНД:
«РОСІЯ ПОВТОРЮЄ
НА ДОНБАСІ
КРИМСЬКИЙ СЦЕНАРІЙ»

Москва планує анексувати схід України, застосувавши ті ж методи, що й в Криму. Таку думку висловила 7 травня Вікторія Нуланд, представник держдепу США на слуханнях у Сенаті з приводу ситуації в Україні.

«Події від Слов'янська до Одеси розгортаються за кримським сценарієм: спочатку організовуються протести у містах, які були спокійними ще 2 місяці тому, потім залякується місцеве населення і за 2 тижні проводиться фальшивий референдум, як призначений на 11 травня у так званих Донецькій і Луганській народних республіках», – сказала вона.

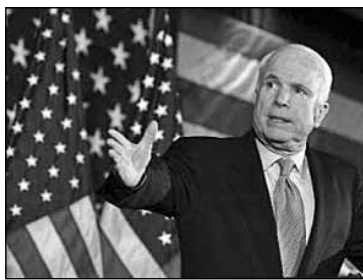
Нуланд наголосила, що наступним кроком у Криму був прихід ро-

сійських «миротворців» нібито для того, щоб захистити волевиявлення місцевих мешканців. «Російська військова інтервенція є чітким порушенням міжнародного законодавства, і Росія нікого не обдурить, називаючи свої війська миротворцями», – зазначила вона й нагадала, що США підтримують проведення президентських виборів в Україні, які намагається саботувати Москва і виділила більше 11 мільйонів доларів на сприяння їхньому прозору проведенню. Крім того, за її словами, ОБСЄ готується надіслати в Україну 1 тисячу спостерігачів – рекордну кількість в історії організації, кожен десятий з них буде зі США.

ДЖОН МАККЕЙН:
«АМЕРИКА МОЖЕ
НАДАТИ УКРАЇНІ
ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ»

Група американських сенаторів готує закон, згідно з яким США можуть надати Україні військову допомогу обсягом у 100 мільйонів доларів. Про це 6 травня заявив сенатор від штату Аризона Джон Маккейн. За його словами, йдеться не лише про фінансову допомогу. «Ми хочемо надати кошти для протидії російській агресії, дати зрозуміти Путіну, що він заплатить високу ціну, якщо захоче захопити схід України або південь», – зазначив сенатор і додав, що має намір спробувати переконати президента США Барака Обаму надіслати військову допомогу Україні раніше, бо ухвалення закону може затягнутися.

За словами американського сенатора, США готові відповісти на агресію Путіна тим, що Росія «буде повністю ізольована». «Ми тиснутимемо, щоб Росія вивела війська, тиснутимемо, щоб відновити статус Криму. Ми вас не залишимо», – додав Джон Маккейн.

ВІДМОВА США ДАТИ
УКРАЇНІ ЗБРОЮ
ПЕРЕКОНАЛА ПУТІНА
В БЕЗКАРНОСТІ

Відмовивши Україні у наданні зброї, США дали Путіну сигнал, що він може безкарно продовжувати агресію проти України. Про це в інтерв'ю CNN заявив сенатор-республіканець Рон Джонсон, який входить до сенатського комітету в закордонних справах. «Всі санк-

ції, всі погрози санкцій мали дуже малий ефект. Володимир Путін зверне увагу лише на дії, силу та рішучість. Слова на нього не вплинуть», – зазначив американський законодавець.

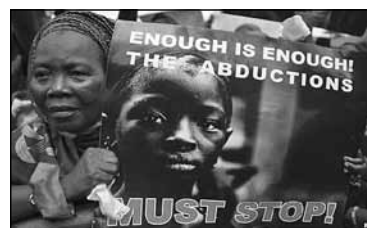
На думку сенатора, слабкість реакції США на події в Україні переконує Путіна, що Америка не зацікавлена у її захисті. «Легко давати поради щодо минулого, але коли прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк у США досить виправдано попросив надати стрілецьку зброю та боеприпаси – просто, як знак сили та підтримки українців з боку США – на жаль, ми цього не надали. Ніхто не скаже, що сталося, якби ми вчинили інакше, але я думаю, що саме така слабкість дала Путіну сигнал, що він може безкарно продовжувати робити в Україні все, що захоче», – зазначив Джонсон.

Політик-республіканець також відзначив, що на його думку без лідерства США світ став набагато небезпечнішим. «Америка повинна бути лідером. Зараз цього не вистачає. Ми просто перестали бути лідером у світі. І через це світ став значно, значно небезпечнішим», – відзначив Джонсон.

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ
ДОПОМАГАЮТЬ У
ПОШУКАХ ВИКРАДЕНИХ
НІГЕРІЙСЬКИХ
ШКОЛЯРОК

Сполучені Штати надають владі Нігерії допомогу в пошуках понад 200 школярок, викрадених в середині квітня ісламістами з екстремістського угруповання «Боко Гарам». 5 травня прес-секретар Білого дому Джей Карні назвав викрадення «жахливою трагедією», зазначивши, що представники з питань національної безпеки США уважно стежать за ситуацією в Нігерії.

Озброєні нападники викрали дівчат зі школи у містечку Чибок (штат Борно) 14 квітня. За повідомленням влади Нігерії, деяким школяркам вдалося втекти, проте доля 276 далі невідома. Пізніше стало відомо, що зникло ще 8 старшокласниць, яких, ймовірно, також викрали бандити з «Боко Гарам».

В інтерв'ю телекомпанії CBS Б.Обама заявив, що США відрядили до Нігерії команду військовиків, силовиків зі спецслужб та інших експертів, яким поставлено завдання знайти й визволити полонянок. Тим часом, державний секретар США Джон Керрі пообіцяв у телефонній розмові президентові Нігерії Гудлаку Джонатану, що США додатково направлять до Нігерії фахівців у галузі розвідки, аби допомогти визволити викрадених школярок.

АМЕРИКАНСЬКІ
КОМПАНІЇ БОЙКОТУЮТЬ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФОРУМ У
САНКТ-ПЕТЕРБУРГІ

Керівництво таких потужних американських компаній як Alcoa, Goldman Sachs, PepsiCo, Morgan Stanley, ConocoPhillips заявило, що в зв'язку з російською агресією Росії проти України ці компанії не братимуть участі в Петербурзькому міжнародному економічному форумі, який відбуватиметься 22-24 травня. Цю інформацію також підтвердили радник президента Валері Джарет, міністр фінансів США Джекоб Лью та міністр торгівлі Пенні Пріцкер.

Російські ЗМІ пояснили бойкот американськими компаніями Петербурзького форуму тиском Білого дому на американський бізнес. Однак прес-служби компаній, які відмовилися їхати до Санкт-Петербурга, оприлюднили заяви своїх компаній, в яких наголошується, що бойкот форуму пов'язаний не з тиском адміністрації США, а з діями Росії в Україні. «Не можна співпрацювати з країною, яка в XXI сторіччі вдалася до зухвалої агресії проти суверенної країни й продовжує нагнітати там ситуацію з метою розчленування й захоплення цілих регіонів України», – наголошується, зокрема, в заяві компанії Alcoa.

«ЛЮДИНА-ПАВУК»
ЗБИРАЄ НОВІ МІЛЬЙОНИ

Голівудський фільм «Нова людина-павук. Висока напруга» режисера Марка Веба зібрав за минулі вихідні 92 мільйона доларів. Це розцінено як великий успіх компанії Columbia Pictures, котра за останні 14 років випустила п'ять фільмів про цього супергероя. Міжнародний прокат фільму становить 369 мільйонів доларів. Бюджет же «Нової людини-павука» становить 200 мільйонів доларів. Фахівці стверджують, що всупереч песимістичним прогнозам історія про людину-павука все ще користується популярністю в глядачів і окуповується.

Лідером же американського прокату за підсумками минулого тижня стала комедія «Друга жінка» з Кемерон Діаз і Кейт Аптон у головних ролях.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Два способи заощадити гроші коли, купуєте авто марки GM

**Отримайте
уповноваження
на фірмову знижку
"GM Factory Pricing"**

Скануйте тут, щоб отримати номер
уповноваження на фірмову знижку
"GM Factory Pricing." Вся інформація тут:
LoveMyCreditUnion.org/GM

**Наші відсотки
позичок на авто —
одні з найнижчих
2.95%*_{apr}**

Скануйте тут, щоб внести аплікацію
онлайн на позичку на авто:
Selfreliance.Com

* Позички на авто можуть бути до \$35,000 або 100% вартості авто перед нарахуванням податку, "title" і додаткових коштів, однак ціна не може перевищувати "NADA" retail суму на визначених типах машин. Кредитоспособність апіканта, фінійне відношення продавця впливає на процентну ставку, термін і суму "down payment". Інші умови можуть бути пристосовані. *Коли позичка є на \$1,000 при 2.95% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.11 на 48 місяців. **Коли позичка є на \$1,000 при 3.75% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.47 на 48 місяців. Позички на авто можуть бути до 60 місяців при вищій % ставці. Пропозиція обмежена в часі й може бути колинебудь скасована. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний #888.222.8571. Фірма General Motors пропонує членам особливі ціни при закупі різних автомашин марки GM. Це на додаток до існуючих пропозицій у кредитівці. Залежно від типу авто, ви можете ошадити сотки, або й тисячі дол. при закупі авто марки Chevrolet, Buick або GMC тільки тому, що Ви є членом кредитівки.

ГІМН КРАСІ ВІД ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО

Фотогалерея «НГ»

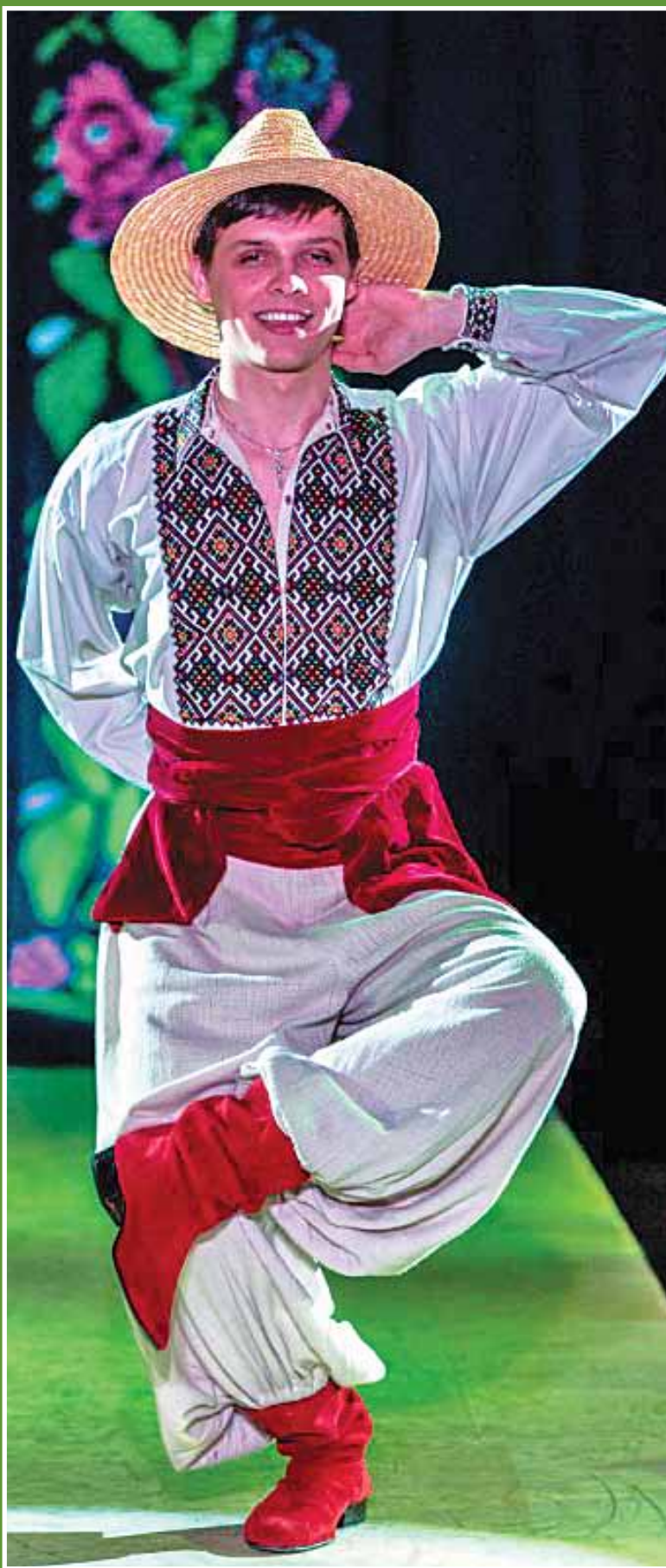
Минулої неділі в Українському Народному домі в Нью-Йорку відбувся показ мод – старовинних українських стрій з унікальної приватної колекції Народного артиста України Івана Бернацького. Очікування тих, хто прийшов на це диво, перевершили всі сподівання. Публіка була просто приголомшена. Нічого подібного з калейдоскопу Fashion Shows, принаймні, за останнє п'ятнадцятиліття в українській Америці не було. І неймовірний успіх видовища (ті, хто не прийшов на цю феєрію, нехай тепер кусають губи) пояснюється тим, що це був не типовий показ мод тра-

диційної української ноші, а авторський серіал музично-драматично-візуально-експресивних міні-вистав, з великою любов'ю та професіоналізмом задуманих, зрежисованих Іваном Бернацьким і представлених студійцями його молодого театру-студії. Від форми – справжнього, а не бутафорного спеціально змонтованого високого подіуму, феєрично-лазерного професійного освітлення, музичного оформлення, де кожна пісня уособлювала окремий регіон, специфічну епоху, а «моделька» не просто представляла відповідну автентичну ношу, а за кілька хвилин, поки лунала пісня, красою свого вбрання

й пластикою рухів грала цілу міні-виставу, – до змісту. Зміст – це показ 35 автентичних костюмів: гетьманського, козацького, городенківського, буковинського, вербовецького, подільського, снітинського, полтавського... Це вродливі, чарівні, романтичні, молоді хлопці й дівчата, відшукуючи яких посеред Нью-Йорку має талант Іван Бернацький. Це неповторність, вишуканість, краса нашого народу, заковані в кожній ниточці, кожній барві, кожному взорі десятки-сотні-тисячі років тому й залишені нам, сучасникам, у спадок. Як молитва, як послання, як оберіг...

Фото Богдана Грицива

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

INVESTMENT RESIDENTIAL LOANS

3 Loan Terms:
6 & 12 Year Balloon Loans
12 Year Fixed Rate Loans

Available For 1 – 4 Family Unit
Non-Owner Occupied Investment Properties
(Purchase Or Refinance)

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer – 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

У ГРОМАДІ

Минулої суботи, 3 травня, сотні українців-представників «мережі свободи» з новостворених громадських організацій («Ми», Авто-Майдан, «Разом», низки студентських об'єднань) з Нью-Йорка, Нью-Джерсі, Філадельфії, Вашингтона, прийшли до Білого дому, щоб заявити про свою незмінну підтримку України й звернути увагу американських високопосадовців на необхідність рішучіших й ефективніших дій проти агресії Кремля.

Учасники акції підтримки України перед Білим домом

Учасники акції висловлювали думку про необхідність запровадження жорсткіших й масштабніших санкцій проти російської економіки, зокрема енергетичної галузі, яка фі-

нансує путінську інтервенцію в Україні, а також нагальність

підтримки законопроекту сенатора Джона Маккейна про

надання Україні військової допомоги.

Крім українських активістів, виступили також лідери єврейської, російської, білоруської, кримсько-татарської, сирійської громад. Російський активіст Влад Бурлуцький, зокрема, подякував росіянам, у яких «ще залишилася совість» і які виходять на вулиці Москви та Санкт-Петербурга, показуючи, що є й інша Росія – «Росія вільних людей, справжніх громадян своєї країни, які протестують проти божевільних авантур Путіна». Після мітингу його учасники велелюдною ходою пройшли з розгорнутим українським прапором від Білого дому до пам'ятника Абрагаму Лінкольну й завершили акцію виконанням національного гімну України.

Фото Віталія Дубіля (VOA)

ЖІНКА В ТВОРЧОСТІ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) з нагоди відзначення 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка оголосила проведення 31-го літературного конкурсу імені Марусі Бек на тему: «Жінка в творах та картинах Т. Шевченка». Переможців очікують нагороди: 1-ше місце – \$750, 2-ге – \$500, 3-тє – \$300 (в канадських доларах).

Літературний твір може бути у формі нарису, наукового дослідження або оповідання, обсягом від 1000 до 2000 слів, підписаний псевдонімом. Термін надсилання творів – до 29 травня 2014 р. (твори, які надійдуть після 29 травня, комісією не розглядатимуться). Вік учасників – від 21 до 35 років.

Додатково в закритому конверті необхідно надіслати коротку довідку про автора: ім'я та прізвище, вік, підписану фотографію та поштову адресу. Друковані твори укра-

їнською мовою з переліком використаних першоджерел прохання надсилати на адресу:

WFUWO Konkurs Marusi Bek
2118A Bloor St. W. Suite 205
Toronto ON,
M6S 1M8 Canada

Або на електронну адресу:
wfuwo@rogers.com

Орися Сушко,
голова СФУЖО
Ірина Паттен,
координатор конкурсу

КІНОФЕСТ-2014

9-11 травня Український Інститут Америки в Нью-Йорку (2 E. 79th St. & 5 Ave) приймає фестиваль українських та пострадянських фільмів «Kinofest-2014», присвячений 120-літтю від дня народження Олександра Довженка. Цього року він відбувається під символічною назвою «Ентузіазм» і зосереджений на кінопошуках, інспірованих соціальними рухами та революціями.

KINOFEST
NYC

У фестивалі, зокрема, беруть участь Володимир Тихий, засновник і головний продюсер творчого об'єднання «Вавилон '13», який представить серію кінострічок про Євромайдан, Віталій Чернецький, професор славістики університету Канзасу,

який проведе паралелі між Євромайданом і фільмами, знятими в 1920-ті роки Дзигмою Вертовим, Михайлом Кауфманом та Олександром Довженком, Люба Михайлова, засновниця фонду «Донецька ізоляція. Платформа культурних ініціатив», який ви-

ступає одним з головних спонсорів фестивалю. Спеціальний гість – Пол Міллер, відомий як DJ Spooky, котрий представить класичну стрічку Олександра Довженка «Земля» в супроводі музичної партитури, яку він склав спеціально для цього фільму.

Лівову частку цьогорічного кінофестивалю становлять документальні фільми про Майдан

Спеціальний гість фестивалю – Пол Міллер (DJ Spooky), який створив музику до фільму «Земля» Олександра Довженка

РОЗКЛАД ПОКАЗУ КІНОФІЛЬМІВ

9 травня, п'ятниця, 8:00 год. вечора – відкриття фестивалю

«Навесні» (In Spring) Михайло Кауфман, 1929 р., Україна, музика Олександра Кохановського, 2011. Серія короткометражних фільмів творчого об'єднання «Babylon'13» про Євромайдан (Україна).

10 травня, субота, 5:00 год. вечора

Документальні фільми про Майдан: «Перша смерть» (Володимир Тихий); «19 Лютого: День боротьби на Майданній площі» (Дем'ян Колодій); «Небесна Сотня» (Роман Любій, Юля Гончарюк)

10 травня, субота, 8:00 год. вечора

«Ентузіазм: Симфонія Донбасу» (режисер Дзига Вертов, 1930 р., Україна) Серія короткометражних фільмів творчого

об'єднання «Babylon'13» («Мій батьківський дім» – про рідне місто В. Януковича Єнакієво, «Донецький марш» та ін.)

11 травня, неділя, 2:00 год. по полудні

Кінематограф сучасної України. Дискусія, якою керуватиме проф. Віталій Чернецький. Демонструватимуться фільми з архіву Національного центру ім. Олександра Довженка (Київ)

11 травня, неділя, 5:00 год. вечора – закриття фестивалю

«Земля» Олександра Довженка (1932 р.). Музика DJ Spooky, 2012. Короткометражні фільми студії «Babylon'13».

Детальнішу інформацію можна отримати на сторінці: www.kinofestnyc.com

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

За чотири роки Люба Михайлова разом зі своїми однодумцями перетворила неперспективний донецький завод на... мистецьку платформу, щоб змінити ментальність свого регіону

— Чесно кажучи, переглядаючи рекламу «Кінофесту» й помічаючи слово «Ізоляція», ніколи навіть не підозрювала, що йдеться про «Донецьку ізоляцію», яка виступає одним з головних спонсорів українського кінофестивалю в Нью-Йорку. І за «донецьким спонсором» своїм не Ахметов з братками, а українська меценатка грецького походження Люба Михайлова. Яка доля звела Вас з нью-йоркським фестивалем українських фільмів?

— Кілька років тому в мене в Монреалі, де я тепер живу, гостювали батьки з Донецька. Приїжджаючи, вони завжди ставлять одну важливу вимогу — щоб можна було дивитися 5-й телеканал. Особливо моя мама, яка дуже любить Мирославу Гонгадзе з «Голосу Америки» (він працює в тандемі з 5-м каналом) і взагалі новинарські передачі. Якось мама мені розказала, що кілька років тому чула інформацію про те, що в Нью-Йорку є великий кінофестиваль, туди приїждять українські кінорежисери. Мене це зацікавило. Я знала, що в Нью-Йорку є традиційні фестивалі російського кіно, польського, але не українського. Я «прогулила» весь інтернет, знайшла контактну адресу й написала лист Андрієві Котляру, директору цього фестивалю, зовсім не знаючи, хто це такий. І він відповів. Ми зустрілися. Мені сподобалася концепція — це кінофестиваль не лише українських кінорежисерів, а усього постсоціалістичного простору. А найбільше вразило те, що молода людина, яка народилася за межами України, в Америці, свою українську ініціативу втілює, по суті, за власні гроші й працює на самому ентузіазмі з малесеньким колом однодумців. Самоідентифікую для мене дуже важлива, а цей молодий чоловік прагне ідентифікувати Україну в американському світі через сучасний кінематограф. Домовилися співпрацювати і вже беремо участь у цьому проекті третій рік. Завдяки такому «мосту» Донецьк познайомився з багатьма українськими й пострадянськими режисерами, про яких раніше нічого не знав.

— Як працює цей «міст»?

— Ми допомагаємо фестивалю, зокрема, спонсоруємо при-

їзд режисерів, акторів з України до Америки, а потім всі вони приїждять до нас і проводять аналогічний фестиваль у нас, в Донецьку.

— Чи важливий для вас зворотній зв'язок?

— Для мене важливо, що завдяки цьому фестивалю «Донецька ізоляція» втягнулася в процеси, які відбуваються в українському кінематографі. Режисери, які на першому плані в українському кіно, почали приїждати до Донецька, показувати фільми, дискутувати. Цього року, коли почався Майдан, ми допомагали київському творчому об'єднанню «Babylon'13». Люди по-різному допомагали Майдану — бронжилетами, ліками, харчами, а ми збирали гроші, щоб допомогти оргтехнікою, бо розуміли, що важливо зняти, зафіксувати історичний момент — починається нова доба, народжується нова нація.

Для мене питання ідентифікації сучасної України й українців — надзвичайно важливе. Тобто, те,

ники завжди вчилися в Парижі, Відні, Кракові... Звідти й українська ментальність. Сучасна молода українська людина — це людина відкрита, людина, яка дивиться в майбутнє, не сповідує шовіністичних ідей чи ідей зверхності над іншими. Уявіть собі, в ті революційні дні ми проводили в Донецьку, в «Ізоляції» літературний фестиваль на тему «Мова й насилля» за участю Любка Дереша.

— Як народилася ваша «Донецька ізоляція»?

— «Ізоляція» — це інституція, де мистецтво, культура не щось, що люди лише споглядають, а творять самі. Ми задумували її як платформу культурних ініціатив. Тому повна назва «Ізоляція. Платформа культурних ініціатив».

Візуально це один з цехів колишнього заводу ізоляційних матеріалів. Мій батько, якому тепер 80 років, був там більше 40 років директором й пропрацював на ньому півстоліття. Кожного ранку тато ходить на роботу, хоча

Люба Михайлова — засновниця й голова фонду «Донецька ізоляція»

ДОНЕЦЬКА ІЗОЛЯЦІЯ. СВІТЛИЙ ШЛЯХ...

Люба Михайлова (ліворуч) з журналісткою Мирославою Гонгадзе на мітингу підтримки України біля Білого дому у Вашингтоні. 3 травня 2014 р.

яким набором чеснот має володіти сучасний українець.

— А яким?

— Найперше — ми європейські люди. Я захоплююся мистецтвом. Якщо простежити всю історію мистецтва України, то вона має яскраво виражений західно-європейський характер, не московської, не Санкт-Петербурзької школи — кращі українські худож-

завод давно не працює, багато чого не пам'ятає, але завжди мені розповідає, що ось цей артист — сумлінний, о 8-й ранку, як штик, на роботі, робить інсталяцію, а цей... що з нього візьмеш — кілька днів взагалі не з'являвся на працю...

Страшилики про те, що, якщо ми зараз не підемо в Росію, в нас закриються всі заводи, — це

великий міф. Наші заводи стоять давно. 20 років тому їх просто відрізали від світу й здали на металобрухт. У прямому сенсі. Цілий «кущ» підприємств — 26 заводів, зупинених, як ми кажемо, в перше пришесть Януковича, коли він ще був прем'єр-міністром.

— Як це в металобрухт?

— Все відбувалося дуже просто, точно так, як показують у телесеріалах: прийшли хлопці в масках, подібні до тих, які зараз стоять на головній площі Донецька й вимагають незалежності Донецької народної республіки, поставили всіх «до стінки», зрізали в усьому кушці залізничне полотно — рейки, які ведуть до головної станції, й забрали їх на металобрухт. Тим, хто ніколи не бував на індустриальній Донеччині, поясню. Є центральна станція, від неї йдуть під'їзні залізничні шляхи до кожного заводу. Хтось прихвилював цю станцію, але не зміг її втримати — збанкрутів. Необхідну суму вирішив зібрати за рахунок підприємців й ті ж хлопці в масках зажадали від директорів цих 26 заводів плати — кілька мільйонів доларів, якщо хочуть, щоб рейки не ліквідували. У ті часи це були космічні гроші, яких у незгодів просто не було. І рейки зняли й здали в металобрухт.

— Але та дорога, яка веде до вашої «Ізоляції», досі називається Світлий шлях. Ваша поштова адреса, якщо не помиляюся, вулиця Світлий шлях, 3...

— За іронією долі, очевидно. Тоді ж тисячі людей втратили роботу, багато підприємств закрились, в тому числі й завод мого

ІЗОЛЯЦІЯ — неприбутковий недержавний фонд, відкритий у 2010 році і розташований в Донецьку на території колишнього заводу з виробництва ізоляційних матеріалів.

ІЗОЛЯЦІЯ — назва, успадкована від назви заводу. Уособлює головну місію: зберегти індустриальну спадщину регіону й одночасно створити щось нове, здатне стати джерелом натхнення для його соціального та культурного розвитку.

ІЗОЛЯЦІЯ — платформа культурних ініціатив, мультидисциплінарний центр, відкритий для всіх форм творчої експресії, перехрестя взаємодії для тих, хто прагне культурних та соціальних змін.

ІЗОЛЯЦІЯ реалізує свою діяльність у трьох взаємопов'язаних напрямках: спеціальні арт-проекти у діалозі з територією ІЗОЛЯЦІЇ, освітні програми та проекти, орієнтовані на активізацію життя спільнот.

ІЗОЛЯЦІЯ обстоює ідею збереження української культури, її оновлення та відродження

батька, який не вірив, що він зупинився не надовго, а назавжди, ходив по всіх інстанціях, стукав до всіх Ключових-Азарових, яких добре знав, і, зрозумівши наразі, що відбувається, одного дня сказав: «Ці люди прийшли сюди по інше...»

Ми ніколи з батьком не працювали разом, мій бізнес пов'язаний з вугіллям і коксохімією. Тато допоміг мені тільки тим, що виховав характер: обов'язковість, повагу до партнерів, чесність, відкритість до людей, відповідальність за співробітників. Мені це дуже допомогло й допомагає. Але ми з донькою Вікторією вирішили вблагати його створити на заводі культурницький фонд. Він навіть не хотів слухати. Ми пояснили, що нові підприємства тепер будуть «креативні», слово «мистецтво» взагалі не вживали, бо він відразу ж сказав: «Клуба тут не буде». Зрештою, погодився й дозволив нам розпочати цю «платформу культурних ініціатив», яка принесла нове життя на завод.

– **Наскільки я розумію, «Донецька ізоляція» – це певний постіндустріальний простір, в якому, втілюються певні культурницькі ініціативи?**

– Саме так. Ви собі, напевне, навіть не уявляєте, що таке зробити в Донецьку інсталяцію? В Донецьку таке слово донедавна взагалі мало хто знав. У місті на два мільйони жителів одна галерея, яка продає італійське мистецтво, зроблене в Китаї. Відтак, місцеві заможні люди дарують один одному неаполітанські краєвиди вартістю по кілька тисяч доларів за штуку, тобто за полотно, тому що «море харашо продають». Культурницької інфраструктури як такої в Донецьку немає.

В «Ізоляції» ж і довкола неї твориться своє середовище: проводимо виставки, дискусії, майстер-класи. Але все це лише каталізатор змін. У нас є своя кав'ярня, з'явилися маленькі «бізнеси». Ми довго не виготовляли ніякої мистецької продукції – тепер з'явилася творча група, яка робить багато чого цікавого. У нас не було дизайнерів, з'явилася дизайнерська студія, до якої тепер стоїть черга. Плануємо створити «креативне село». Разом з тим, ми тільки інвестуємо в стартові можливості того чи іншого проекту, а далі він живе своїм життям. Наприклад, придбали модерну техніку, таку як принтер 3D, наприклад. Творчі люди приходять сюди тренуватися: тричі на тиждень безплатно, тричі платно – в обмін на ідею. Ми створили творчі лабораторії FabLab' – майданчики для обміну досвідом та формування нових способів співробітництва і ведення бізнесу в епоху цифрового виробництва. Сьогодні FabLab'и – це місце, де можна зробити все, що завгодно: від матриці, в якій можна вилити шоколад та цукерки, до повнофункціональних мобільних телефонів, роботів, електромобілів.

Ще один важливий формат – ми організовуємо «резиденції». Щороку оголошуємо певну тему й відкритий конкурс для художників з усього світу. Запрошуємо 8-10 митців попрацювати в Донецьку. Вони тут

живуть, у них своя програма, вони втягнуті в місцеве середовище, дають майстер-класи. Перший рік у нас була фото-резиденція під назвою «Мінлива хмарність» Бориса Михайлова, українського фотохудожника, який живе тепер у Німеччині, кілька років тому виставлявся в Музеї модерного мистецтва в Нью-Йорку. Її результатом стала підсумкова виставка, а несподіваною винагородою – престижна французька нагорода Prix de la photographie, Paris, яку отримав британець Річард Енсет за придуману в Донецьку

Так, це коштовно, але ми дедалі більше намагаємося доводити свою потрібність. Коли починали, я думала, що такі інституції, як наша, інституції, які підтримуються філантропами чи тими, хто може собі це дозволити, здатні щось змінити. Сьогодні нас відвідує 20-30 тисяч осіб на рік.

І кількість молодих людей, яких притягує наш простір, постійно зростає. Тому що там народжується зовсім інша енергія й енергетика. Тих, хто гуртується довкола «Ізоляції», ви не побачите в Донецькій народній респуб-

Терикон став своєрідним символом «Ізоляції»

серію знімків. Поки ці художники живуть у нас, вони втягуються в те середовище, яке їх оточує: хтось з кимось познайомився на пляжі, когось запросили на весілля... І, зрештою-решт, розхитують донецькі стереотипи. У нас в Донецькій області 80 відсотків населення ніколи не виїздило за межі області. Що їм можна розказувати про Європу?! А коли художник приїхав з Португалії, познайомився з кимось на Донецькому морі, його покликали на весілля в містечко, в шахтарське селище, в якому я навіть ніколи не була. Там хтось з кимось посварився-побився, він комусь допоміг і тепер все те село виступає за Європу, тому що в Європі живуть такі добрі люди як той художник.

Минулого року ми робили «інтелектуальні резиденції». У нас в Донецьку велика кількість інтелектуалів, які ніде не показувалися, їм просто ніде було зібратися. Тема – «Турбореалізм». Ви що-небудь знаєте про турбореалізм?

– **Якщо чесно, то ні...**

– Є такий напрямок у фантастичній літературі. Вся та інтелектуальна резиденція обертається довкола письменника Віктора Пелевіна, який переписав історію про те, що Радянський Союз виграв війну і що з того вийшло. Він це зробив ще минулого літа. І як у воду дивився...

– **Такі проекти, очевидно, дорого коштують?**

– Що це мені коштує? Команда з десяти осіб, зараз їх менше – 6, але команда абсолютно професійних людей. Територія самого заводу коштувала й коштує, але за це вже, так би мовити, заплачено. Два роки тому ми виграли грант голландського посольства – 100 тисяч гривень на екологічний проект.

Донецьк постіндустріальний

блїці. Це люди, які знають іншу мову спілкування й самоутвердження. Ми віримо в креативну індустрію. Ми вже зараз маємо своє виробництво: власну кав'ярню, власну дизайн-студію, до якої стоїть черга...

– **Французька газета Le Figaro років два тому включила Вас до власного рейтингу найвпливовіших людей мистецтва нової хвилі. Ви сприйняли це як комплімент чи як винагороду?**

– Я доволі забезпечена, але добре розумію, звідки цей добробут взявся – він прийшов з цього району, від цих людей. Мені ні перед ким не соромно, я не відмивала «бюджетні фонди». Весь мій бізнес пов'язаний з експортом хімічних продуктів. Тобто, ти береш продукт, його розвиваєш, виводиш на ринок – «маркетуєш» на Захід, змінюєш напрямок з Росією на Європу. Я через це пройшла, з нульової позиції.

– **Сьогодні цей цикл працює?**

– Працює. Але, на жаль, якщо в нас буде Донецька народна республіка, то невідомо, як все повернеться. Вже сьогодні кожне транспортне судно, що йде через Чорне море, під великим знаком запитання, бо там маса проблем. Якщо події розвиватимуться за російським сценарієм, у нас буде один вихід – повернутися назад до Росії. Хоча всю промисловість, зациклену колись на російському економічному комплексі, за двадцять років ми розвернули в протилежному напрямку й розбудували виробництво за європейськими та американськими стандартами. Тепер будемо змушені повернутися на ринок

пішов у дитячий садок, потім до школи, потім отримав роботу на шахті... Все розуміння поняття «стабільність» обертається довкола шахти. Тому те, що сказав директор шахти, – закон: кого обирати, за кого голосувати. Все, що виходить за межі цього ланцюга, небезпечне, бо загрожує нестабільністю. Тобто, люди стають заручниками ситуації і її рабами. І цих людей, напевне, можна зрозуміти: шахта закрилася – і все, закінчилося життя.

Те, що ми робимо в «Ізоляції», – це альтернатива такому світопорядку. Ми кажемо людям: шахти закриваються, за останні 20 років жодне керівництво країни не зробило нічого, щоб вам запропонувати альтернативне виробництво. Я іноді їжджу в Стаханів – там є мікрорайони, де будинки не опалюються роками, люди позичають 200 доларів і виїждять до Росії. А що їм залишається робити? І те, що ми бачимо в Донбасі, це бунт людей, які випали з того ланцюга, який вони називають стабільністю. Вони нікому не потрібні. Коли Майдан виграв, вони побачили ті самі обличчя, що й під час Помаранчевої революції, яка їх також обдурила: Порошенко, Турчинов, Тимошенко...

– **Чому ж вони під час Помаранчевої революції голосували за Януковича?**

– У нас є таке неписане правило: «Своїх не зраджують». Януковича в нас ніхто не любив – ні бідні, ні багаті, але за нього голосували, тому що він «наш».

– **За кого Донбас проголосував би сьогодні?**

– Я не політик. Але, думаю, потрібні нові обличчя. Обличчя людей, в яких є хоча б шанс вірити. А Порошенко-Тимошенко – це біг по колу. Тому в кожному донецькому селі дуже легко може бути підхоплена ідея будь-якої Донецької республіки.

– **Чи вдалося вам вийти за межі «цеху», створити своє середовище?**

– Те, що зараз відбулося в Україні, – це результат гуманітарної політики, яку проводив уряд упродовж останніх двадцяти років. Розвивали все, тільки не культуру. А я вірю, що нація ідентифікує себе насамперед через культуру. Я дружу з Пітсбурзьким музеєм Енді Варгола й після нью-йоркського «Кінофесту» їду туди. Пітсбург – побратим Донецька. Постіндустріальне місто. Енді Варгол народився там, але підрісши, поїхав й ніколи туди не повертався. Однак імідж Пітсбурга сьогодні – це не образ постіндустріального монстра, а міста, пов'язаного з іменем Енді Варгола. Тому що саме через культуру його мешканці зуміли зробити так, що вона поміняла й самоідентифікацію середовища, в якому вони живуть. Я була б дуже щаслива, якби подібне перевтілення сталося коли-небудь і з Донецьком.

Розмову провела Катерина Кіндрась

МИ І НАШІ ДІТИ

Багато людей дивуються: як батькам китайського походження незмінно вдається рости успішних дітей? Як їм вдається «випікати» стільки математичних геніїв і музичних віртуозів? В чому секрет китайських сімей і чи можна його перейняти?

Я можу розповісти, тому що мені це вдалося. Ось чого я ніколи не дозволяла своїм донькам, Софії й Луїзі: ночувати не вдома; ходити в гості на вечірки: брати участь у шкільних виставах; скаржитись на те, що їм не дозволяють брати участь у шкільних виставах; дивитися телевізор або грати в комп'ютерні ігри; вибирати, на які гуртки ходити; отримувати оцінки, нижче п'ятірки; не бути кращими з усіх предметів, не рахую-

не відмінник, це погано і батьки зі своїм завданням не впоралися». Згідно з іншим дослідженням, китайські батьки в порівнянні із західними присвячують в 10 разів більше часу визубрюванню разом з дитиною, тоді як західні діти частіше за «китайців» беруть участь у спортивних секціях.

Китайські батьки чітко знають: справа може не приносити задоволення, поки ти не навчився робити її як слід. А щоб чомусь навчитися, необхідно працювати. Діти самі по собі працювати не хочуть, тому життєво необхідно придушувати їхні пріоритети. Почасти це вимагає від батьків мужності, тому що дитина чинитиме спротив, особливо на початку.

Щоб досягнути відмінних успіхів, необхідне тренування, тренування і ще раз тренування. В Америці визубрювання явно недооцінюють. А як тільки ди-

У ЧОМУ СИЛА КИТАЙСЬКИХ МАТЕРІВ?

чи фізкультуру й драму; грати на чомусь, окрім піаніно чи скрипки; не грати на піаніно чи скрипці.

Термін «китайська мама» не означає приналежності до певної нації. Я знаю корейських, індійських, ямайських, ірландських, польських, українських мам, котрі справляються не гірше. В той же час, я знаю китайок, найчастіше тих, які народилися на Заході, котрі стали зовсім не «китайськими мамами», за власним вибором чи під тиском обставин. Термін «західний батько» такий же приблизний. Західні батьки зустрічаються серед усіх народів.

Коли йдеться про виховання, діти китайських батьків демонструють відмінну академічну успішність, майстерність музикантів і професійний успіх – принаймні, такі стереотипи. Західні батьки, які вважають себе суворими, й близько не стояли біля суворості звичайної китайської мами. Наприклад, мої західні друзі, які вважають себе суворими, примушують дітей займатися музикою 30 хвилин щодня. У кращому разі – годину. Для китайської ж мами перша година – це так, дитячі забавки. Ось від двох або трьох годин може дати результат.

Незважаючи на всю нашу недовірливість по відношенню до культурних стереотипів, дослідження показують чіткі відмінності між китайцями й мешканцями Заходу, коли йдеться про виховання дітей.

Під час опитування 50 американок західного походження й 48 китайських емігранток з'ясувалося, що майже 70% західних матерів стверджують, що «гонитва за відмінними оцінками шкідлива для дітей» або що «батькам необхідно засвоїти, що навчання має приносити задоволення». Тоді як жодна з китайських матерів такі принципи не поділяє. Зате китайські мами твердо вірять у те, що «дитина може бути кращим учнем у класі», що «академічні успіхи дітей – показник правильного виховання» і в те, що «якщо дитина

тина починає досягати успіхів у чому-небудь – математиці, грі на фортеп'яно чи балеті – вона відразу ж дістає подарунки, чує дифирамби й хвалебні оди – ось тут вона і навчається отримувати кайф від не дуже приємної рутини тренувань. Після цього батькам стає легше примусити дитину старатися ще більше.

Китайські батьки роблять те, на що не здатні батьки західні. В дитинстві – гадаю, таке ставалося не раз – коли я повела себе дуже нечемно по відношенню до мами, батько розсердився і назвав мене «негідницею». І це чудово працювало. Я відчула себе страшенно винною за те, що зробила. Але це ніяк не вплинуло на мою самооцінку. Я чудово знала, що батько про мене дуже високої думки. Я ані на хвилину не відчула себе справді нікчемною чи негідницею.

Якось я точнісінько так само назвала свою доньку Софію «негідницею» за те, що вона поведила себе вкрай нечемно по відношенню до мене. Це сталося під час званого обіду й мене відразу ж піддали остракізму. Одна з гостей була так пригнічена, що розплакалася й пішла з обіду.

Китайські батьки можуть робити страхітливі речі з точки зору західних батьків. Китайська мати може сказати своїй доньці: «Ей, жиртрест, тобі треба скинути вагу». Тоді як західні батьки будуть ходити навшпиньках до вколки цієї теми, розмірковуючи про «здоров'я» і в жодному разі не вживаючи слово «жиртрест». А яка користь з цього? Їхнім дітям все одно доведеться лікувати харчові розлади й страждати від нелюбові до самих себе. Одного разу я чула, як західний тато підняв тост за свою доньку, назвавши її «красунею й розумницею». Пізніше вона сказала мені, що відчувала себе в той момент справжньою нікчемною.

Китайські батьки можуть просто наказати дитині вчитися на відмінно. А західні лишень попросять постаратися вчитися яко-

мога краще. Китайський батько може сказати: «Ти ледащо. Всі однокласники тебе обігнали». Тоді як західний боротиметься зі своїми протирічними почуттями й намагатиметься переконати себе, що він не може бути розчарований досягненнями дитини. Я довго й серйозно розмірковувала про те, як китайські батьки добиваються того, чого вони добиваються. Гадаю, є три суттєвих відмінностей в підході китайських і західних батьків.

По-перше, я помітила, що західні батьки неймовірно турбуються про самооцінку своїх дітей. Вони переживають, що відчуватимуть діти в разі якоїсь поразки й постійно намагаються переконати дітей, які вони чудові, незважаючи на бездарну відповідь під час іспиту чи провальний концерт. Іншими словами, західні батьки сумніваються в тому, що в їхніх дітей міцна психіка. А китайські – ні. Вони вважають своїх дітей сильними, а не слабкими і поведуть себе абсолютно інакше.

Наприклад, якщо дитина приносить п'ятірку з мінусом, західні батьки, швидше за все, похвалять її. Китайська ж мама захопає від жаху й запитає, що сталося. Якщо дитина принесе четвірку, деякі західні батьки все одно похвалять своє дитяко. Інші західні батьки можуть висловити своє несхвалення, але дуже обережно, щоб не завдати дитині травми. Вони не стануть називати її тупою, нікчемною або ганьбою сім'ї. В глибині душі західні батьки можуть турбуватися тим, що їхня дитина завалила контрольну, відстає з якогось предмету, думати, що існує проблема з розкладом або зі школою в цілому. Якщо оцінки дитини не покращаться, вони можуть призначити зустріч з директором школи, закликаючи його змінити методику навчання або запитати про кваліфікацію вчителя.

Якщо ж китайська дитина отримає четвірку – що саме по собі неймовірно – батьки буквально рвуть на собі волосся.

Прибита горем китайська мати знайде десятки або навіть сотні подібних контрольних і робитиме їх зі своєю дитиною до тих пір, доки вона не напише контрольну на відмінно.

Китайські батьки вимагають від своїх дітей відмінних оцінок, тому що вірять, що їхні діти на це здатні. Якщо дитина не приносить п'ятірки, китайські батьки вважають, що вона недостатньо займалася. Таким чином, якщо дитина відстає, її треба насварити, покарати, присоромити. Китайські батьки вірять, що в їхніх дітей достатньо міцна психіка, щоб витримати образи й захотіти виправитися. А коли китайська дитина досягає відмінного результату, вдома вона отримує велетенську кількість похвал від батьків, що живить її самолюбство.

По-друге, китайські батьки вірять, що діти зобов'язані їм усім на світі. Причини цього не зовсім зрозумілі, але, можливо, справа тут у поєднанні обов'язку пошани до батьків і того, що батьки так багато жертвують і так багато роблять заради своїх дітей. Китайські мами справді витрачають неймовірні зусилля, проводячи за заняттями з дітьми виснажливі години, розпитуючи їх про все й відстежуючи їхню поведінку. Словом, китайські батьки переконані, що діти повинні все життя сплачувати борг своїм батькам і працювати над тим, щоб стати предметом їхньої гордості.

Не думаю, що західні батьки вважають, що діти в постійному боргу перед ними. Мій чоловік Джек дотримується іншої точки зору. «Діти не вибирають батьків, – сказав він якось мені. – Вони навіть не вибирають, чи народжуватися їм. Батьки самі нав'язують їм це життя, а отже вони й повинні за це відповідати. Діти нічого не винні своїм батькам. Навпаки, батьки віддають борги дітям». Це вразило мене. Як же тяжко доводиться західним батькам!

По-третє, китайські батьки впевнені – вони точно знають,

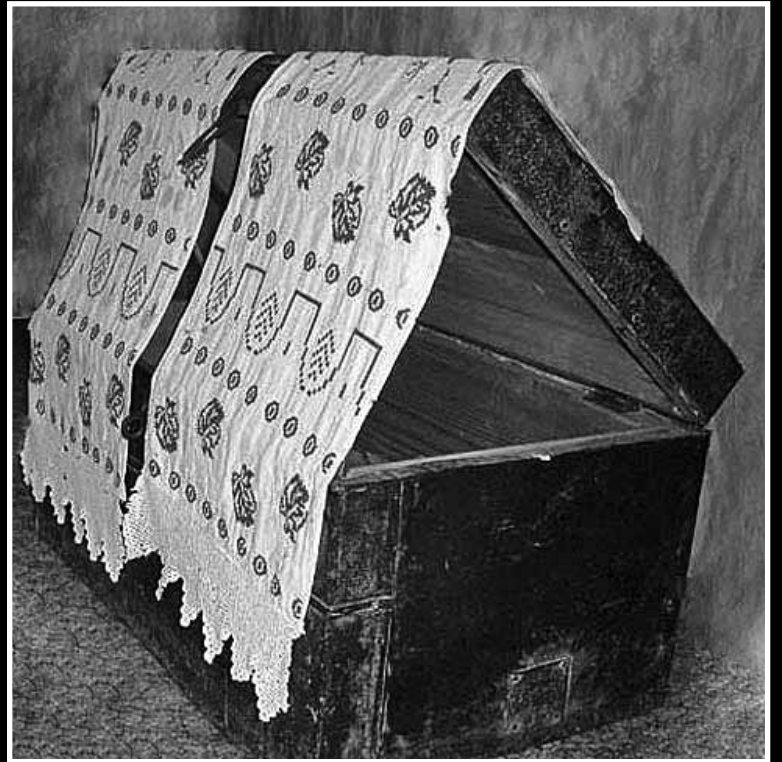
що потрібно їхній дитині й тому регулюють усі бажання й пріоритети дітей. Тому китайські дівчата не зустрічаються з хлопцями в старших класах, а китайські діти ніколи не ходять в походи класом. З тієї ж причини жодна китайська дитина не посміє сказати своїй матері: «Я гратиму в шкільній виставі. Селянина номер шість. Мені необхідно буде залишитися на репетиції після занять з третьої до сьомої, а ви підвозитимете мене у вихідні дні на репетиції». Боже, допоможи китайській дитині, котра спробує це озвучити!

Не зрозумійте мене неправильно. Це зовсім не означає, що китайські батьки не піклуються про своїх дітей. Навпаки. Вони готові заради дітей на все. Просто в них зовсім інша батьківська модель.

Нині з'явилася маса книг, в яких азійських матерів показують маніпулятивними, жорстокими, малоосвіченими жінками, котрим наплювати на інтереси своїх дітей. Зі свого боку, багато китайців у глибині душі вірять, що вони набагато більше піклуються про своїх дітей й готові пожертвувати заради них набагато більшим, ніж західні батьки, котрих задовольняють будь-які успіхи й невдачі дітей. Гадаю, з обох боків є нерозуміння. Кожний батько чи мати хочуть, щоб її дитині жилося добре. Просто китайські матері втілюють це бажання абсолютно інакше.

Західні батьки намагаються поважати особистість дитини, захоочувати її справжні схильності, підтримувати її вибір і забезпечувати позитивне оперття. Тоді як китайські вірять, що кращий спосіб захистити дитину – це підготувати її до майбутнього, дати їй зрозуміти, на що вона здатна, прищепити навички працювати й внутрішню впевненість, котрі в неї ніхто й ніколи не забере.

Емі Чіа,
професор Єльського
університету
Переклала Леся Клокун

Дзеркало

МАТИ

Посіяла людству літа свої літечка житом,
Прибрала планету, послала стежкам споришу,
Навчила дітей, як на світі по совісті жити,
Зітхнула полегко – і тихо пішла за межу.

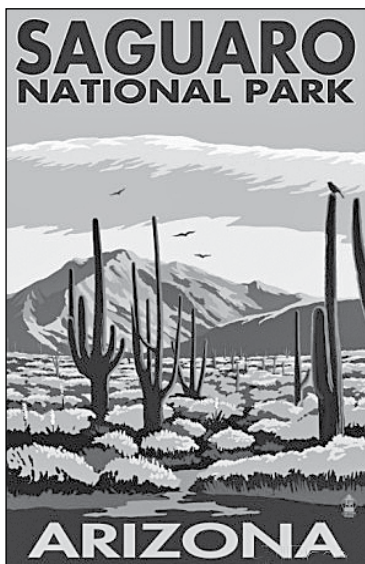
– Куди ж це ви, мамо?! – сполохано кинулись діти.
– Куди ви, бабусю? – онуки біжать до воріт.
– Та я недалечко... де сонце лягає спочити.
Пора мені, діти... А ви вже без мене ростіть.

Вона посміхнулась, красива і сива, як доля,
Махнула рукою – злетіли увись рушники.
«Лишайтеся щасливі», – і стала замисленим полем
На цілу планету, на всі покоління й віки...

Борис Олійник

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Пустеля Сонора. Типовий весняний краєвид

КОЛИ ЗАЦВІТАЄ САГУАРО

Ця наша мандрівка в пустелю Сонору розпочалася років п'ятнадцять тому. У Нью-Йорку стояло немилосердно спекотне літо й на липень-серпень ми винаймали будиночок (другий поверх колишнього каретного дому, в якому жив колись, кажучи теперішньою мовою, його менеджер) на українській оселі «Верховина» в Кетскільських горах. Одного дня, повертаючись з озера Локада в іншому українському «мікрорайоні» цих гір – «Озеряни», нас закликав професор Тарас Гунчак, з яким ми були добре знайомі ще з Києва. «А ходіть я вам щось покажу!» Й повів до старенької хатинки-дровитні, порослої диким виноградом, яку, дарма, що обабіч шляху, ми й не примітили. Ввійшовши через незамкнені двері, побачили, що вона до половини заставлена різноманітними чудернацькими скульптурами з пап'є-маше. Людиноподібні звірі... Звіроподібні люди... Чесно кажучи, ми нічого не розуміли, хоча вже були начувані, що тут, на Озерянах, що не дім – то музей, що не музей – то історія, що не історія – то драма... «А тепер ходімо до о-о-н тієї хатини», – показав професор Гунчак рукою кудись навпростець через зарослий ліс, звідки виднівся окраєць вікна кольору мореного дуба...

Так ми познайомилися з пані Оленською, старенькою, невимовно гарною у своїй старості самотньою жінкою, якій на ту пору було, напевне, років за дев'яносно й вона самотньо жила біля озера, переживши стільки особистих трагедій, що їх вистачило б не на одне життя. Там, у її домі над озером, ми вперше побачили кактуси, якими були увітчані, здавалося, всі стіни. Не в мініатюрних горщиках, якими так люблять бавитись люди-інтраверти, особливо глибоко самотні, а гігантські кактуси на полотнах.

Наша довідка: Сагуаро – різновид деревоподібного кактуса. Наукову назву – *Carnegiea gigantea* (карнегія гігантська) – цей кактус отримав на честь Ендрю Карнегі, відомого американського підприємця та філантропа.

Росте в пустелі Сонора на території штатів Аризона та Каліфорнія (США), а також у Мексиці. Може сягати до 70 футів у висоту (понад 20 метрів). Середня тривалість життя – 75-150 років. Період цвітіння – квітень-червень. Сагуаро – символ Аризони, зображений на офіційних номерних знаках автомобілів штату. Оберігається законом – в Арізоні за пошкодження або вирубування кактуса Сагуаро винним загрожує до 25 років тюремного ув'язнення.

На півдні штату Аризона розташовується однойменний національний парк – *Saguaro National Park*, створений для охорони цих дивовижних кактусів і пустельного ландшафту.

Сагуаро в цвітінні

У цьому будинку колись жила її донька Арка – Аркадія Оленська-Петришин, яка в історію американського українського мистецтва ввійшла, зокрема, як художниця, яка любила малювати кактуси. «Вона їздила спеціально до Аризони, щоб бачити, як цвітуть кактуси Сагуаро... І мене також брала з собою...» – розповідала нам мовчазна пані Оленська.

«Кактуси ввійшли у моє життя й мистецтво після того, як я їх побачила не в теплицях, а в при-

родних умовах – у штатах Аризона й Каліфорнія. Величезні за розмірами, неприступні через свої гострі колючки, вони овіяні легендами щодо витривалості перед спекою й суховіями, «вмінням» збирати життєдайну вологу й утримувати її в собі, – згадувала Аркадія Оленська-Петришин у своєму мистецькому каталозі. – Проте кактуси загіпнозували мене своїм виглядом, формами й кольорами. Я їх маюю з 70-х років... Останніми роками мене особливо

приваблюють гігантські кактуси Сагуаро. Це цілий рід, який, у свою чергу, ділиться на багато видів. Формою Сагуаро нагадують стовпи або колони якихось давніх загадкових храмів. Вони ростуть цілими сім'ями. В одному кущі можна побачити старі помираючі Сагуаро з похилою корою і засохлими, вивітченими верхами. Вони ще відпускають зелені бічні гілочки, які цвітуть на краях великими білими квітками, що нагадують зорі на небі. Проте у них нема такого

бування і такої сили, яка відчувається в молодих Сагуаро, котрі розростаються довкола. Усе це так нагадує життя людей! Через Сагуаро можна простежити філософську закономірність світу, де старе поступово замінюється новим, де затухання, умирання супроводжується народженням і розквітом...»

Наша давня мрія була не просто побачити Сагуаро, а побачити Сагуаро в цвітінні. Здійснилася вона лише цього року. Отож не дивно, що приземлившись у Фініксі й сівши у винайнятий автомобіль, ми поїхали не до готелю, а прямо в ботанічний сад – знаменитий Desert Botanical Garden з його найбагатшою в світі колекцією кактусів, щоб побачити нарешті на власні очі, як цвіте Сагуаро.

Ми знали, що сонорські кактуси гігантські, але не підозрювали, що настільки. Не кактуси – а сосни! Важко уявити, що життя такого гіганта розпочинається з мініатюрної насінини, яка випадково впала на благодатний ґрунт у затінок якогось дерева чи куща. Після сильного дощу з нього проростає пагін, який через років 25-30 піднімається до метра у висоту. Перші десять років свого життя Сагуаро проводить у затінку дерев і кущів, які служать йому захистом від вітру та сонця. Настає момент, коли дерево-опікун, дерево-оберіг вмирає, тому що кактус висмоктує надто багато води з пустельного ґрунту й покровителю майже нічого не залишається. Сагуаро ж всмоктує воду з такою жадобою, що навіть може тріснути від її надлишку. Хоча й намагається «стежити за своєю фігурою» – щоразу після дощу випускає на своєму тілі все нові й нові гілочки. Верхівка кактуса покрита спеціальними білуватими «волосинами» – немов сивиною, й це захищає рослину від надмірної спеки.

Для деяких птахів кактус Сагуаро – це затишне місце проживання

Фантазії Дейла Чигулі на тему кактусів

Арка Оленська вважала, що через кактуси Сагуаро можна простежити філософську закономірність світу

Кактуси і люди. Фото на згадку в ботанічному саду Фінікса – Desert Botanical Garden

Піднявшись до 7-8 метрів, Сагуаро випускає «гілки-руки», яких з часом може бути до 15. Після 30-літнього віку настає період швидкого росту, коли кактус збільшується на міліметр-два кожного дня. Однак лише в роки 70 він набирає свого класичного повноцінного екзотичного вигляду – з гігантським стовбуром і гірляндами «рук» довкола «тулуба». Дорослий Сагуаро може важити до 10 тонн (!), з яких 90 відсотків становить вода, якою кактус завбачливо запасається під час дощових сезонів.

Живуть Сагуаро довго, хоча ростуть повільно, а зацвітають лише досягши 50-ліття. Зате, коли на ньому з'являються квіти, схожі на білі лілеї, на їхній аромат злітаються птахи з усіх усюд і найперше мініатюрні колібри. Це найбагатіша для людського ока пора. Спочатку на самій маківці з'являється зелена «чуприна», а вже з неї – розкішні білі або яскраво малинові квіти, схожі на лілеї. Найдивніше те, що квіти найповніше розкриваються вночі, а закриваються опівдні, коли в пустелі панує немилосердна спека. Після цвітіння настає період плодоношення. Плоди Сагуаро червоного кольору, всередині яких чорне насіння. Птахи залюбки живляться ним і розселяють таким чином Сагуаро по всій пустелі.

У індіанських резерваціях плоди сагуаро можна збирати лише з дозволу вождів племені, бо вони мають магичну силу й оточені безліччю легенд та пересторог. У вжитковому сенсі з цих плодів варять традиційний густий кактусовий сироп і час від часу продають навіть у нашому супермаркеті під назвою «кактусові груші».

Цікаво, що Сагуаро ніколи не бувають самотніми. В їхніх колючках завжди хтось шукає прихистку. І знаходить. Дехто поводиться доволі нахабно. Як, наприклад, пустельний дятел. Він просто видобує в гігантському стовбурі дупло й облаштовує там своє «помешкання».

Але коли всі комахи з'їдено, дятли залишають територію й в нічийній хатинці поселяються інші птахи, ящірки або кажани. І хоча віконниці в стовбурі велетня дещо спотворюють інтер'єр, вчені кажуть, що мисливці в комах насправді дуже допомагають Сагуаро, бо звільняють від неприємного баласту й зцілюють його. А, можливо, Сагуаро таким чином ще й розплачується за своє «раннє дитинство», в якому має змогу вижити лише ціною життя свого дерева-покровителя, яке гине?

Пустеля Сонора простягається на заході Північної Америки: в США й Мексиці. Її загальна площа – 360 тисяч квадратних кілометрів. З усіх боків вона оточена горами. Протягом року опади випадають нерівномірно: один із сезонів дощів припадає на зиму

(січень-лютий), другий – мусонів, розпочинається в середині червня й закінчується наприкінці серпня. Взимку температура коливається між плюс 12-23 градусів за Цельсієм, влітку – між плюс 30-50.

Посеред цієї пустелі, на півдні штату Аризона, поблизу міста Тусон, створено Національний парк Сагуаро. Він складається з двох територій, розмежованих Тусоном: вершина Рінкор на схід від міста і гора Тусон на захід від однойменного міста. У 1933 році було створено Національний монумент Сагуаро, в 1976-му – природну територію Сагуаро (Saguaro Wilderness area) площею майже 300 квадратних кілометрів, в 1994-му році ці два природоохоронні об'єкти об'єднали в один національний парк. На його території ростуть більш як 50 видів кактусів: карнегії, циледропунтії, мамілярії... Кожні десять років в парку проводять «інвентаризацію» Сагуаро. Востаннє їх рахували в квітні 2010 року з допомогою 250 добровольців й нарахували майже півтора мільйона (!) штук.

Назва кактуса «Сагуаро» прийшла в англійську мову з іспанської, а туди, в свою чергу, з мови народу мая. Рідкісний вид кактуса став символом штату Аризона не випадково. Його зображення повсюдно – від горняток до номерних знаків на автомобілях.

Така уніфікація зовсім не псує загальної картини, а навпаки, викликає гордість. Більше того, посягання на кактус Сагуаро «коштує» в Арізоні дорого – кожному, хто зріже, зрубає чи бодай якось поранить дикорослий кактус, «світить» багатотисячний штраф і до 25 років ув'язнення. А то й вартує життя. Як це сталося в 1982 році. 27-літній мешканець Фінікса Дейвід Грандмен та його приятель вирішили постріляти по кактусах з пістолета. Першу ціль було уражено за виграшки. Однак хлопцям цього здалося замало й вони замахнулися на столітнє 26-футове дерево. Після пострілу від рослини відколюлася брила Сагуаро й впала на Дейвида – смерть настала миттєво.

Недавно в Арізоні ухвалено рішення помістити в кожну рослину Сагуаро мікрочіп, в разі, якщо комусь спаде на думку викопати реліктовий кактус й посадити у себе в обійсті, то знайти його буде неважко. Хоча любов до Сагуарства в Арізоні не лише обставляється законодавчими нормами, а й плекається – тут існують і спеціальні «зелені магазини», де за якихось доларів 200-300 можна без проблем придбати паросток омріяного Сагуаро.

Блукаючи ботанічним пустельним садом на околиці Фінікса, звернули увагу на екзотичні різнокольорові кактуси, яких досі не зустрічали навіть на фотокартках.

Аж наблизившись, роздивилися, що це скляні скульптурні композиції, майстерно вписані в кактусовий ландшафт. Вони тут тимчасово й належать авторству знаменитого на всю планету художника Дейла Чигулі зі штату Вашингтон, який прославився своїми складними з технічної точки зору інсталяціями в стилі «довкілля» (environment). Уявіть собі галерею скульптур з кольорового скла, але у величину Сагуаро. Дейл Чигулі став знаменитим саме завдяки своїм трансформаціям мистецтва складу в масштабну скульптуру. Його композиції складаються іноді з 5 тисяч елементів, виконаних з різнокольорового скла й сягають 10-13 метрів заввишки. Його знаменитий аризонський колекції, яка експонується сьогодні в ботанічному саду Фінікса, подарували натхнення також кактуси Сагуаро.

«...Майже скрізь, де я виставляла картини з життя рослин, – Україна, США, Канада, Бельгія, Китай, – глядачі запитують, чому небо, на тлі якого я малюю кактуси, або блакитне, або темно-темно-синє. Кажуть, що ночі в субтропіках чорні, цілковито темні. Ні, ці ночі не чорні, а глибоко сині, неначе опромінені зсередини. Деякі види рослин світяться, концентруючи в собі відблиски зірок на темно-синьому нічному небі. Кактуси не зливаються з темнотою ночі, а освітлюють ніч, неначе свічки. Це не лише декоративний засіб, але й символ: усе живе повинно світитися і світити...»

Не раз і не два згадували ми ці враження й думки «кактусової художниці» Арки Оленської-Петришин, яка зуміла розгадати їхнє «світло». Виїхавши за місто, вздовж автостради кактуси Сагуаро, немов змовилися, й супроводжували нас ще з півгодини. А потім їх ставало дедалі менше й менше. Це означало, що ми віддаляємося від Сонори й наближаємося до знаменитої Седони – пупа Землі. Але про це в нашому наступному випуску.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Фінікс-Седона-Тусон-Пейдж**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ЛАСКАВО ЗАПРОШУЄМО НА XXX КОНВЕНЦІЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ!

П'ЯТНИЦЯ, 23 ТРАВНЯ

7:30 — 10:00 ГОД. ВЕЧОРА
ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА ПРОГРАМА
«РОЛЬ ЖІНКИ В ПОДІЯХ НА МАЙДАНІ
І СУЧАСНА СИТУАЦІЯ ТА МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ»

СУБОТА, 24 ТРАВНЯ

1:00 ГОД. ПО ПОЛУДНІ
ПРОГРАМА, ПРИСВЯЧЕНА МАЙДАНУ
ДР. МАРІЯ ФУРТАК (ЛВІВ)
МУЗИЧНА ПРОГРАМА

7:30 ГОД. ВЕЧОРА — БЕНКЕТ, 6:30 ГОД. — КОКТЕЙЛЬ
ПРИВІТАННЯ ДРУЗІВ СУА
70-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»
ПРИВІТАННЯ ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНОК
КОНЦЕРТНА ПРОГРАМА ЗА УЧАСТЮ ВІДОМОГО ОПЕРНОГО
СПІВАКА СТЕФАНА ШКАФАРОВСЬКОГО

Детальніша інформація за тел: 518-495-5032 (Віра Кушнір)
або електронною поштою: bipak22@gmail.com

XXX КОНВЕНЦІЯ Союз Українок Америки

XXX CONVENTION
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ЗНАЙОМСТВО

Самітна порядна жінка шукає доброго чоловіка
(від 65 років й старшого) для товариського
спілкування й взаємної скраси самотності.

Тел: 973-842-1732.

У робочі дні прохання телефонувати після
9-ї год. вечора, а також у суботу та неділю
протягом дня.

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

Toll Free:

1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

15-yr Fixed
Mortgage: **3.25%** rate*

7/1/30 ARM
Mortgage: **3.175%** rate**

Business
Loans from **4.50%** APR

Please call,
(973) 471-0700, ext 117

*3.25% APR **3.013% APR

All rates are effective April 22, 2014 and are subject to change without notice.

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОГО ЮРА

St. George Ukrainian Catholic Church
East 7th Street between 2nd & 3rd Avenue

UKRAINIAN FESTIVAL

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

MAY 17, 18, 19 ТРАВНЯ
п'ятниця, субота, неділя

Food, Dance
and Singing Performances

Фестивальна Забава
в суботу, 18 травня, 2014
Поч. о 9 год., вечора.
Вступ:\$30.00

Грає гурт «АННА-МАРІЯ»
Столи можна
замовляти за тел:
917-620-7256,
212-674-3592

FUN FOR ALL AGES! COME ONE COME ALL!

ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ КОМПЕТУ ПОТРІБНІ ПОМІЧНИКИ-ДОБРОВОЛЬЦІ
ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ФЕСТИВАЛЮ

**Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.